

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ทำเนียบที่รัฐสภา

๕ ๘
ครั้งที่ ๑๔

วันพฤหัสบดี ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนั้นสมาชิกมาร่วมการประชุม ๗๖ คน กรบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๘ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๘

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติ เครื่องแบบ สมาชิก วุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครอง พิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

LIART

(สำเนา)

ที่ ๓๗๖

วุฒิสภา

๕ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานการประชุม

คณะกรรมการสามัญญ์ ๑ ชุด

ตามที่ทำประชุมวุฒิสภากำหนดให้รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. พระยาสุนทรพิพิธ เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกมล วรณประภา
๓. นายถวิล สุนทรศารทูล
๔. หลวงประกอบนิติสาร
๕. พลเอก ประพันธ์ กุลพิจิตร
๖. นายพ่วง สุวรรณรัฐ
๗. พลตำรวจโท เยื่อน ประภาวัต
๘. พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร
๙. นายสมภพ โทตระภักดิ์
๑๐. พลโท แสง เสนาณรงค์
๑๑. นายเสกส บุนยัยษุติ

เป็นเลขานุการกรรมการ

LIART

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สุนทรพิพิธ**
(พระยาสุนทรพิพิธ)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

รายงานการประชุมกรรมาธิการสามัญ

คณะกรรมาธิการ การปกครอง พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ

เครื่องแบบ สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการ
การแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายประเสริฐ บัณฑิตกุล
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๓. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

คำปรารภ

มาตรา ๑

มาตรา ๒

มาตรา ๓

มาตรา ๔

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

๖๘๐

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม
กับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **เสกกล บุณย์ษุติ** ;
(นายเสกกล บุณย์ษุติ)

เลขานุการ

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช

กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ เครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๙๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องแบบ” หมายความว่า เครื่องแต่งกายทั้งหลายรวมทั้งเครื่องหมายต่างๆ ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่นที่ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน

มาตรา ๕ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบ และระเบียบในการแต่งเครื่องแบบแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทน

มาตรา ๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบตามพระราชบัญญัตินี้ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่งเครื่องแบบนั้นเพื่อจะให้ผู้อื่นเชื่อว่าตนเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗ ให้ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ขอเชิญคณะกรรมการ เข้า ประ
จำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรร-
มาธิการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่ม-
เติมบ้างหรือไม่

นายเสกกล บุญยัทธิ (กรรมา
ธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีข้อความ

อะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เลขา
ธิการอ่าน

นายประเสริฐ บัทมะ สุกนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราช
บัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมา
ชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ... ชื่อร่างพระ-
ราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ

๖๘๒

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา
๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานวุฒิสภา : จบการพิ-
จารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้เป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าจะขอ
มติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่
จะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เห็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราช-
บัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
การปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๓๕๑

วุฒิสภา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานการประชุม

คณะกรรมการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. พระยาสุนทรพิพิธ
๒. นายกมล วรณประภา
๓. นายถวิล สุนทรศารทูล

LIRT

๔. หลวงประกอบนิติสาร
๕. พลเอก ประพันธ์ กุลพิจิตร
๖. นายพ่วง สุวรรณรัฐ
๗. พลตำรวจโท เยือน ประภาวัต
๘. พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร
๙. นายสมภพ โหตระกิตย์
๑๐. พลโท แสง เสนาณรงค์

๑๑. นายเสกกล บุณยัษฐิติ เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อโปรดเกล้าเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สุนทรพิพิธ**
(พระยาสุนทรพิพิธ)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

รายงานการประชุมกรรมาธิการสามัญ

คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณาาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่

ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนดที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็น
ผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว
จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายไมรินทร์ พานิชพันธ์
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๓. ปราบกฎผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า สมาชิกสภาจังหวัด ข้าราชการส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี เทศมนตรี พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำของเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล พนักงานสุขาภิบาล ลูกจ้างประจำของสุขาภิบาล สมาชิกสภาตำบล กรรมการตำบล พนักงานตำบล ลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรตำบล แพทย์ประจำตำบล หรือเจ้าหน้าที่ตำบลและหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และหมายความรวมถึงผู้ได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น"

.....

คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแสดงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่
นายเสกกล บุญยัษฐิติ (กรรมการ) : คณะกรรมการ ไม่มีข้อความอะไรที่จะแสดงเพิ่มเติม
ประธานวุฒิสภา : ขอให้เลขาราชการอ่าน

นายประเสริฐ บัทมะ สุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มี การแก้ไข คำปรารธ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข (ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานวุฒิสภา : จบการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้เป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าจะขอ
มติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะ
จะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช-
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ใน ท้องที่
ตำบลสุเทพ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียง
ใหม่ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๓๕๔/๑๑ วันที่ ๗ ต.ค. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๓๐๗๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

๗ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา ลงมติ ให้เสนอ ร่าง พระราช บัญญัติ เวน คิน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. ต่อวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ และ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**
(ถนอม กิตติขจร)
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด
เชียงใหม่

เหตุผล

โดยที่ได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนใน
ท้องที่ตำบลสุเทพ และตำบลสวนดอก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๐๖ และเจ้าหน้าที่ได้กระทำการสำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืนแล้ว จึงสมควร
ตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นไว้

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

เหตุผล โดยที่ได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลสุเทพ และตำบลสวนดอก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๖ และเจ้าหน้าที่ได้กระทำการสำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืนแล้ว จึงสมควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นไว้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา

หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : ทางรัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกัณ

๖๕๐

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครเชษฐาธิราช (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เห็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๓๖๐/๑๑ วันที่ ๘ ต.ค. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ที่ สว. ๐๔๖๓/๑๓๒๐๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ต่อวุฒิสภาก่อนที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาก่อนที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ออมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Thai National Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๒

(๒) พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่โรงงานของทางราชการ และโรงงานขององค์การของรัฐ บรรดาที่ดำเนินงานโดยทางราชการหรือองค์การของรัฐ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงงาน” หมายความว่า อาคารหรือสถานที่ที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่สองแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สองแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามเพื่อใช้สำหรับทำ ผลิต ประกอบ ซ่อม ทดสอบหรือปรับปรุงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกี่ยวกับการค้าหรือหาประโยชน์ในทางการค้า และหมายความรวมถึงเครื่องจักรที่มีกำลังรวมดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีติดตั้งอยู่ใน อาคาร หรือสถานที่เป็นประจำ ที่ใช้สำหรับทำ ผลิต ประกอบ หรือซ่อมสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับการค้าหรือหาประโยชน์ในทางการค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยส่วนหลายชิ้นสำหรับใช้ก่อกำเนิดพลังงานเปลี่ยนแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงานด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันและหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ หรือเฟลิวส์ ปู่เล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การตั้งหรือขยายโรงงาน

มาตรา ๗ การตั้งโรงงานจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต

ในการออกใบอนุญาตตั้งโรงงานนี้ ให้กำหนดระยะเวลาการตั้งโรงงานให้แล้วเสร็จเพื่อเปิดดำเนินงานไว้ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและแบบในการขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงานและการออกใบอนุญาตตั้งโรงงานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ก่อนออกใบอนุญาตตั้งโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงาน ถ้าปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตประสงค์จะกำหนดเงื่อนไขนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๗ สำหรับโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิด เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในการประกอบกิจการโรงงาน หรือจะกำหนดเงื่อนไขอื่นให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้เป็นไปตามคำขอของตนซึ่งได้แจ้งไว้ในคำขอเพื่อประกอบกิจการโรงงานนั้น ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต แจ้งเงื่อนไขดังกล่าว และทำบันทึกการแจ้งนั้นเก็บไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ซึ่งประสงค์จะตั้งโรงงานหรือขยายโรงงานลงชื่อในบันทึกการแจ้งเงื่อนไขนั้นด้วย

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวนโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิด ที่จะอนุญาตให้ตั้งหรือขยายหรือที่จะไม่อนุญาตให้ตั้งหรือขยายในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๒) กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วนของวัตถุดิบหรือแหล่งกำเนิดของวัตถุดิบที่จะนำมาใช้หรือผลิตในโรงงานที่จะอนุญาตให้ตั้งหรือขยาย

(๓) กำหนดชนิดหรือคุณภาพของสินค้าที่ผลิตในโรงงานที่จะอนุญาตให้ตั้งหรือขยาย

(๔) กำหนดให้นำผลผลิตของโรงงานที่จะอนุญาตให้ตั้งหรือขยายไปใช้ในอุตสาหกรรมบางประเภทหรือให้ส่งผลผลิตออกนอกราชอาณาจักรทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา ๑๐ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงานตามมาตรา ๗ นั้นให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยมิชักช้า

คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งโรงงานนั้น ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานต้องตั้งโรงงานให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๗ วรรคสอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ขยายระยะเวลาจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต

การขอขยายระยะเวลานั้น ให้ยื่นก่อนระยะเวลาสิ้นสุดตามวรรคหนึ่ง การพิจารณาคำขอนั้นให้พิจารณาโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๒ เมื่อตั้งโรงงานเสร็จแล้วก่อนเปิดดำเนินการ ให้ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการโรงงาน ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ตั้งโรงงานเสร็จ

เมื่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้วให้ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจโรงงานและเครื่องจักร ถ้าโรงงานหรือเครื่องจักรนั้นยังไม่ถูกต้องตามแผนผังและรายการที่ได้รับอนุญาตไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ ถ้าระยะเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานขอขยายระยะเวลาต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตเพื่อส่งขยายระยะเวลาให้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าโรงงานและเครื่องจักรนั้นถูกต้องหรือได้แก้ไขถูกต้องตามแผนผังและรายการที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเพื่อดำเนินการได้

ในการออกใบอนุญาตนี้ ให้ระบุเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้แล้วตามมาตรา ๘ ไว้ในใบอนุญาตด้วย

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานไม่พอใจคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ให้ยื่นคำร้องขอคำวินิจฉัยต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

คำร้องขอคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการหยุดการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มิคำวินิจฉัยตามมาตรา ๑๓ แล้ว ถ้าผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยนั้น ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตอาจมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานได้

คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่ยุติ

มาตรา ๑๕ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงงาน ไม่ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่แก้ไขโรงงานหรือเครื่องจักรให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือถ้าผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานไม่ยื่นคำร้องเมื่อพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๑๓ หรือไม่อุทธรณ์เมื่อพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๑๔ แล้ว ถ้าประสงค์จะเปิดดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการเสมือนผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานใหม่

มาตรา ๑๖ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ใช้ได้สามปีนับถึงวันสิ้นปี ประดิษฐานแห่งปีที่สามที่ออกใบอนุญาต เว้นแต่การย้ายโรงงานตามมาตรา ๒๕ หรือ

การเลิกดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ถือว่าวันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ขอย้าย หรือวันที่เลิกดำเนินการ เป็นวันสิ้นสุดอายุใบอนุญาต

มาตรา ๑๗ การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้น ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดอายุ ไม่น้อยกว่า สามสิบวัน เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจโรงงานและเครื่องจักรก่อน เมื่อได้ยื่นคำขอกังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ในการตรวจโรงงานหรือเครื่องจักรของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ถ้าปรากฏว่าโรงงานไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ หรือเครื่องจักรของโรงงานอยู่ในสภาพไม่ปลอดภัย ถ้าอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๔ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงโรงงานหรือเครื่องจักรนั้นเสียใหม่ให้ปลอดภัย

ถ้าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามมาตรา ๓๔ หรือได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงโรงงานหรือเครื่องจักรถูกต้องตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้ปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตต่ออายุใบอนุญาตให้

ถ้าไม่อยู่ในวิสัยที่จะปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ หรือไม่อยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงโรงงานหรือเครื่องจักรให้ปลอดภัย หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงโรงงานหรือเครื่องจักรให้ถูกต้องตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานก็ได้

มาตรา ๑๘ คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้นให้พุทธมณฑลรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ไต่ทราบบ้าง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในการวินิจฉัยของรัฐมนตรีนั้น ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าไม่สมควรต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ให้รัฐมนตรีสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแสดงใบอนุญาตไว้ในที่มองเห็นได้ง่ายในโรงงานของตน

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน ขยาย โรงงาน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต

การขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงาน ตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยายโรงงานให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม.

การขยายโรงงานได้แก่

(๑) การเพิ่มจำนวนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเพื่อให้กำลังเต็มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสิบห้าหรือตั้งแต่สิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าสิบแรงม้าขึ้นไป

(๒) การเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารโรงงานทำให้ฐานรากเต็มของอาคารโรงงาน ฐานรากใดฐานรากหนึ่งต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมขึ้นไป

(๓) การเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานออกไป หรือก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แก่กิจการของโรงงานนั้นโดยตรง ทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าหรือตั้งแต่หนึ่งร้อยตารางเมตรขึ้นไป

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน จะเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงตัวเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เครื่องต้นกำลัง หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่น แต่ไม่ถึงขั้นขยายโรงงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงนั้น

มาตรา ๒๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแจ้งการเปลี่ยนชื่อโรงงานเจ้าของหรือผู้จัดการโรงงาน เป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เปลี่ยนชื่อโรงงาน เจ้าของ หรือผู้จัดการ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน สูญหาย หรือถูกทำลายให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานขอใบแทน ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน ผู้ใด ประสงค์จะย้ายเครื่องจักรบางส่วนจากที่ตั้งเครื่องจักรในโรงงานไปยัง สถานที่อื่นเพื่อกำหนดการเป็นการชั่วคราว ตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้น ให้ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวง มอบหมายให้ออกใบอนุญาต เพื่อขอย้ายและดำเนินการ พร้อมทั้งแผนผังและรายละเอียดอื่นแสดงเหตุผลประกอบการพิจารณาด้วย

ถ้าปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตเห็นสมควรก็ให้ส่งอนุญาตให้ย้ายเครื่องจักรและดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำสั่ง ในการนี้ จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยให้ปฏิบัติด้วยก็ได้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการเกินกว่าหนึ่งปีขึ้นไป ก็ให้ขอย้ายระยะเวลาต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตก่อนระยะเวลาสิ้นสุดตามวรรคสอง การขอย้ายระยะเวลานั้น ถ้าปลัดกระทรวงเห็นสมควร ให้ขยาย ระยะเวลา ก็ให้ขยายระยะเวลาต่อไปได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานผู้ใดประสงค์จะย้ายโรงงานไม่ว่าจะขยายโรงงานด้วยหรือไม่ ไปยังที่อื่น ให้ดำเนินการเสมือนผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานใหม่

ในกรณีที่ย้ายโรงงานโดยมิได้ขยายโรงงาน ไปยังที่อื่นซึ่งอยู่ในท้องที่อำเภอ เดียวกันกับที่โรงงานนั้นตั้งอยู่เดิม มิให้นำมาตรา ๔ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาขอย้ายโรงงานนั้น

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุในโรงงานและอุบัติเหตุนั้นอาจเกิดอันตรายร้ายแรงได้ หรือโรงงานต้องหยุดดำเนินการเกินกว่าเจ็ดวันขึ้นไปเนื่องจากอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทราบภายใน สามวัน นับแต่วันที่เกิดอุบัติเหตุ หรือพ้นกำหนดเจ็ดวันเป็นต้นไป แต่ถ้าอุบัติเหตุนั้นหากดำเนินการต่อไปจะเป็นอันตรายร้ายแรง ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหยุดดำเนินการโรงงานจนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่ปลอดภัย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่โรงงานเกิดอุบัติเหตุตามมาตรา ๒๖ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจโรงงาน และเครื่องจักร แล้วเห็นว่า โรงงานและเครื่องจักรนั้นไม่อาจซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่จะใช้การได้ตามที่เป็นอยู่ก่อนเกิดอุบัติเหตุ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เมื่อมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการแล้ว ให้แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทราบ

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ใหุ้ทธรัตนธรรมรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ถ้าผู้ซึ่งถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาต ประกอบ กิจการ โรงงาน ตามวรรค หนึ่งนั้นประสงค์จะตั้งโรงงานขึ้นใหม่แทนโรงงานเดิม ให้ดำเนินการเสมือนผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานใหม่ และถ้าได้ขออนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วมิให้นำมาตรา ๔ มาใช้บังคับ

ในการพิจารณาการขออนุญาตตามวรรคสามนั้น ถ้าปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวง มอบหมายให้ออก ใบอนุญาต เห็นว่าการขออนุญาตดังกล่าวนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่เคยได้รับ ใบอนุญาต ประกอบกิจการโรงงานเดิม ก็ให้ออก ใบอนุญาต ตั้งโรงงาน และใบอนุญาต ประกอบ กิจการ โรงงาน ให้โดยมิชักช้า

แต่สถานที่ตั้งโรงงานนั้นหากไม่อาจอนุญาตให้ตั้งในสถานที่เดิมได้ จะอนุญาตให้ตั้งในสถานที่อื่นก็ได้

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่โรงงานหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าเก้าสิบวัน ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันเป็นต้นไป

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่โรงงานหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งปี ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดหนึ่งปีเป็นต้นไป

ก่อนเปิดดำเนินการ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ เพื่อตรวจสอบสภาพโรงงานและเครื่องจักร เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วจึงดำเนินการได้

ในการตรวจโรงงานและเครื่องจักรก่อนอนุญาตให้เปิดดำเนินการนั้น ให้นำมาตรา ๑๗ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดดำเนินการนั้น ให้ยื่นคำร้องขอคำวินิจฉัยต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดประสงค์จะเลิกดำเนินการโรงงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตทราบ และให้ถือว่าวันที่แจ้งดังกล่าวเป็นวันเลิกดำเนินการ

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน โอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าชื่อโรงงาน หรือขายโรงงาน ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลิกดำเนินการโรงงาน ตั้งแต่วันที่โอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าชื่อโรงงานหรือขายโรงงาน

ให้ผู้รับโอนกิจการโรงงาน ผู้เช่าหรือผู้เช่าชื่อโรงงาน หรือผู้ซื้อโรงงานนั้นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่ ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ถือความการเลิก

ดำเนินการกิจการโรงงานตามวรรคสอง โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

เมื่อรับคำขอใบอนุญาตนั้นแล้ว ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต ออกใบอนุญาตใหม่เพียงเท่าระยะเวลาของอายุใบอนุญาตเดิมที่ยังเหลืออยู่

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตเพื่อรับโอน ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงานภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการเสมือนผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานใหม่

ในระหว่างระยะเวลาเก้าสิบวันดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ทายาท ผู้ดำเนินการกิจการโรงงาน หรือผู้จัดการมรดก ซึ่งเข้าดำเนินการกิจการโรงงานมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุ ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ให้ผู้ครอบครองใบอนุญาตดังกล่าว ส่งมอบใบอนุญาตนั้นแก่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตโดยมิชักช้า

หมวด ๒

การควบคุมโรงงาน

มาตรา ๓๓ เมื่อได้มีการกำหนดเขตอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยผังเมืองในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตที่จะอนุญาตให้ตั้งโรงงานหรือไม่อนุญาตให้ตั้งโรงงานชนิดใดภายในเขตอุตสาหกรรมนั้นได้

มาตรา ๓๔ โรงงานใดที่ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่สาธารณสุข ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตส่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้น หยุดดำเนินการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการ

ชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานปรับปรุงแก้ไขโรงงานแล้ว แต่การปรับปรุงแก้ไขนั้นยังไม่ปลอดภัยแก่สาธารณชน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตสั่งแก้ไขใหม่ จนกว่าโรงงานนั้นอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยแก่สาธารณชนแล้วจึงสั่งให้ดำเนินกิจการ โรงงานต่อไปได้ ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขหรือไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขโรงงานให้ปลอดภัยแก่สาธารณชน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตรายงานต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งย้ายโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนภายในระยะเวลาที่กำหนดจากท้องถิ่น ไปยังท้องถิ่นอื่น ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดอันตรายแก่สาธารณชน คำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรีให้เป็นที่สุดท้าย

เมื่อได้รับคำสั่งให้ย้ายโรงงานแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานดำเนินการเสมือนผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานใหม่ แต่ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงงานและใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ออกให้ใหม่นั้น

ในกรณีห้ามคำสั่งย้ายโรงงาน ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่ย้ายโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้นด้วย

มาตรา ๓๕ โรงงานดังต่อไปนี้ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงานและใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

- (๑) โรงงานซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมตามประเภทชนิด หรือขนาดการใช้เครื่องจักร ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๒) โรงงานของสถาบันการศึกษาที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมแก่นักศึกษา

ให้นำมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ซึ่งใช้ประกอบกิจการไม่ว่าจะเป็นโรงงานที่จะต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจดูว่าสถานที่นั้นจะเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) เข้าไปในโรงงานในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบสภาพโรงงาน อาคาร หรือสถานที่ สภาพเครื่องจักร บริเวณโรงงาน บริเวณอาคารหรือสถานที่ และอื่น ๆ เพื่อป้องกันความเดือดร้อน หรืออันตรายอันอาจก่อให้เกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ของโรงงานมารับการแนะนำหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักร หรือการปฏิบัติงานให้ปลอดภัย หรือการจัดโรงงานให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ และอนามัย

(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน จัดการเปลี่ยนแปลงซ่อมแซมเกี่ยวกับโรงงานหรือเครื่องจักร หรือเกี่ยวกับการอื่นที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน หรืออันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๕) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน หยุดดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานให้เป็นที่ปลอดภัย ในกรณีเครื่องจักรอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน หากไม่หยุดดำเนินการ

(๖) นำตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่สงสัยเกี่ยวกับคุณภาพ ในปริมาณพอสมควร เพื่อตรวจสอบคุณภาพพร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๗) ยึดหรือทำลายผลิตภัณฑ์หรือภาชนะบรรจุของ โรงงาน ที่ผลิตขึ้น โดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยกรรมนั้น หรือผลิตภัณฑ์หรือภาชนะบรรจุที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(๘) กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับเครื่องจักรตามที่เห็นสมควร เพื่อให้เครื่องจักรขาดสิ่งประกอบไม่อาจใช้งานได้ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม (๔) หรือ (๕)

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่พอใจคำสั่งหรือการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งหรือกระทำตามมาตรา ๓๖ ให้ยื่นคำร้องขอคำวินิจฉัยต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๑๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา ๓๙ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาโรงงานให้มั่นคงแข็งแรงและมีสภาพอันปลอดภัยอยู่เสมอ ตลอดจนจรรยาบรรณเครื่องจักรให้มีสภาพมั่นคงและแข็งแรงปลอดภัยเหมาะแก่การใช้
- (๒) จัดให้โรงงานมีทางออกฉุกเฉินพอเพียงกับจำนวนคนงาน
- (๓) จัดให้มีสัญญาณแจ้งเหตุอันตราย
- (๔) จัดให้มีเครื่องกั้นเพลิงหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการดับเพลิง จำนวนเพียงพอแก่สภาพ ขนาด หรือลักษณะการประกอบกิจการของโรงงาน ตลอดจนจัดให้มีการป้องกันอัคคีภัยโดยวิธีอื่นด้วย
- (๕) จัดโรงงานให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย
- (๖) จัดให้มีการกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้งและการระบายอากาศ
- (๗) จัดให้มีแสงสว่างพอเพียงแก่การทำงาน
- (๘) จัดสถานที่ทำงานให้พอเพียงและเหมาะสมกับจำนวนคนงาน เครื่องจักร วัสดุดิบและวัสดุสำเร็จรูป
- (๙) จัดให้มีเครื่องมือในการปฐมพยาบาล
- (๑๐) จัดให้มีส้วมและที่ปัสสาวะอันถูกต้องตามสุขลักษณะตลอดจนสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย
- (๑๑) จัดให้มีสถานที่เกี่ยวกับการรับประทานอาหาร และจัดให้น้ำดื่ม

(๑๒) จัดวิธีการป้องกันอุบัติเหตุ หรืออันตรายที่อาจเกิดจากเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องเคลื่อนย้ายหีบยกและลำเลียงวัสดุ โดยจัดให้มีคอก รว หรือมีเครื่องกัน หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นเพื่อความปลอดภัย หรือจัดวิธีการป้องกันสายไฟฟ้า ท่อไอน้ำหรือวัตถุอื่นเป็นสื่อส่งกำลังในโรงงานให้อยู่ในสภาพอันปลอดภัย

(๑๓) จัดให้มีการเก็บและการใช้โดยปลอดภัยเกี่ยวกับวัตถุพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่น ที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อนแสงหรือเสียง ซึ่งเป็นอันตรายในการปฏิบัติงานในหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุดังนี้ ๆ ตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยวัตถุพิษ ตลอดจนจัดให้มีวิธีการป้องกันและเครื่องป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คนงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ด้วย

(๑๔) ดำเนินกิจการ โรงงาน มิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข

(๑๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับปริมาณ การผลิตและการจำหน่าย ของ โรงงาน ตามแบบ ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด

(๑๖) จัดให้มีการ กระทำอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓

การสั่งพักใช้ ใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๐ ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานได้ภายในระยะเวลาที่สมควรแก่กรณีตามที่กำหนดในคำสั่ง เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานฝ่าฝืน บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เมื่ออาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

มาตรา ๔๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้ทรงรถต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ นั้นเป็นการร้ายแรง และรัฐมนตรีเห็นสมควรเพิกถอนใบอนุญาตก็ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานได้โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๓ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๑ ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดตั้งโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้โรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานจนกว่าจะได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๔๖ ผู้ใดตั้งโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานและประกอบกิจการโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้โรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานจนกว่าจะได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้โรงงานนั้นหยุดขยายโรงงานจนกว่าจะได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๔๙ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ช่วยเหลือ หรือไม่ให้ความสะดวก แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๓๖ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๖ (๓) (๔) หรือ (๖) ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม มาตรา ๓๖ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อ ให้เครื่องจักรขาดสิ่งประกอบไม่อาจใช้งานได้ก็ตามมาตรา ๓๖ (๘) กระทำการอย่างใด อย่างหนึ่งให้เครื่องจักรนั้นกลับใช้งานได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๓ บรรดาโรงงานที่ได้รับหนังสือแสดงการขึ้นทะเบียนโรงงานหรือที่ ได้จดทะเบียนเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัติ โรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๒ อยู่ ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ แต่หนังสือแสดงการขึ้นทะเบียนโรงงาน ใบอนุญาตให้ตั้งโรงงานหรือหนังสืออนุญาต ให้เปิดดำเนินการที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัติ โรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๒ นั้นให้สิ้นอายุเมื่อพ้นกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประ- สงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ยื่นคำขอ ใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานตาม พระราชบัญญัตินี้ก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้น และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการขอต่ออายุ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าไม่ยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานภายในกำหนดเวลาตามวรรค หนึ่งให้ถือว่าโรงงานนั้นเลิกดำเนินการ

มาตรา ๕๔ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โรงงานตาม
มาตรา ๕๓ ปฏิบัติการให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๕ แต่ในระหว่างระยะเวลาที่ยังไม่ได้
ปฏิบัติการตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้โรงงานตามมาตรา ๕๓ คงปฏิบัติ
การเกี่ยวกับการรักษาโรงงานให้ปลอดภัยตามพระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช ๒๔๙๒

มาตรา ๕๕ บรรดาอาคารหรือสถานที่ที่มีลักษณะเป็นโรงงานตามกฎหมาย
บัญญัตินี้ และดำเนินการอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะ
ประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานภายในหนึ่งร้อย
แปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบ
กิจการโรงงานแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่ง ไม่ออกใบอนุญาตประกอบ
กิจการโรงงาน

(สำเนา)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๕ บาท
(๒) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนแต่ไม่
ถึงยี่สิบคนประกอบกิจการอย่างเดียวโดยไม่ใช้เครื่อง
จักร	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป
ประกอบกิจการอย่างเดียวโดยไม่ใช้เครื่องจักร	ฉบับละ	๓๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการ
ตั้งแต่สองแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สองแรง
ม้าแต่ไม่ถึงห้าแรงม้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการ
ตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้า
แต่ไม่ถึงสิบแรงม้า	ฉบับละ	๓๐๐ บาท

LIART

- (๖) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สิบแรงม้าแต่ไม่ถึงยี่สิบแรงม้า ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๗) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สิบแรงม้าแต่ไม่ถึงสามสิบแรงม้า ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๘) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สามสิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สามสิบแรงม้าแต่ไม่ถึงห้าสิบแรงม้า ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๙) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแรงม้า ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
- (๑๐) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่หนึ่งร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่หนึ่งร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงสองร้อยแรงม้า ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๑๑) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สองร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สองร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงสามร้อยแรงม้า ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
- (๑๒) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สามร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สามร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงสี่ร้อยแรงม้า ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท
- (๑๓) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงห้าร้อยแรงม้า ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

๗๓๐

- (๑๔) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงเจ็ดร้อยแรงม้า ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๑๕) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่เจ็ดร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่เจ็ดร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงหนึ่งพันแรงม้า ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท
- (๑๖) ใบอนุญาตตั้งโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าขึ้นไปหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าขึ้นไป ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๑๗) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนแต่ไม่ถึงยี่สิบคนประกอบกิจการอย่างเดียวกันโดยไม่ใช้เครื่องจักร ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๑๘) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไปประกอบกิจการอย่างเดียวกันโดยไม่ใช้เครื่องจักร ฉบับละ ๑๕๐ บาท
- (๑๙) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สองแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สองแรงม้าแต่ไม่ถึงห้าแรงม้า ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๒๐) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าแต่ไม่ถึงสิบแรงม้า ฉบับละ ๑๕๐ บาท
- (๒๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการตั้งแต่สิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่สิบแรงม้าแต่ไม่ถึงยี่สิบแรงม้า ฉบับละ ๒๐๐ บาท

- (๒๒) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่ยี่สิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่า
ตั้งแต่ยี่สิบแรงม้าแต่ไม่ถึงสามสิบแรงม้า ฉบับละ ๒๕๐ บาท
- (๒๓) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่สามสิบแรงม้าหรือกำลังเทียบ
เท่าตั้งแต่สามสิบแรงม้าแต่ไม่ถึงห้าสิบแรงม้า ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๒๔) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าหรือกำลังเทียบ
เท่าตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแรงม้า ฉบับละ ๗๕๐ บาท
- (๒๕) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่หนึ่งร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบ
เท่าตั้งแต่หนึ่งร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงสองร้อยแรงม้า ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๒๖) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่สองร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบ
เท่าตั้งแต่สองร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงสามร้อยแรงม้า ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
- (๒๗) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่สามร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบ
เท่าตั้งแต่สามร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงสี่ร้อยแรงม้า ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๒๘) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่า
ตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงห้าร้อยแรงม้า ฉบับละ ๒,๕๐๐ บาท
- (๒๙) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้เครื่องจักร
ประกอบกิจการตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบ
เท่าตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงเจ็ดร้อยแรงม้า ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท

- (๓๐) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้ เครื่องจักร ประกอบกิจการตั้งแต่เจ็ตร้อยแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่า ตั้งแต่เจ็ตร้อยแรงม้าแต่ไม่ถึงหนึ่งพันแรงม้า ฉบับละ ๗,๕๐๐ บาท
- (๓๑) ใบอนุญาต ประกอบกิจการ โรงงาน ที่ใช้ เครื่องจักร ประกอบกิจการตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าขึ้นไปหรือเทียบเท่า ตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าขึ้นไป ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๓๒) ใบอนุญาตขยายโรงงานให้เป็นไปตามอัตราใน (๒) ถึง (๑๖)
- (๓๓) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้เป็นไปตามอัตราใน (๑๗) ถึง (๓๑)
- (๓๔) ใบแทนใบอนุญาต ๕๐ บาท

พลอากาศโท มณี มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานานแล้ว สภาพการณ์ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสม และ สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในปัจจุบัน จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย โรงงาน

เสียใหม่ จึงขอเสนอสภาเพื่อได้พิจารณา รับหลักการ

นายสุจิต บุญธรรม : ร่างพระบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญมาก ในการเศรษฐกิจของประเทศ คือเกี่ยวข้องกับการบังคับและการที่จะให้มีโรงงานเกิดขึ้นได้ในประเทศไทย สำหรับหลักการที่เขียนมาอย่างกว้าง ๆ ว่าขอปรับปรุงโรงงานนั้น ก็เห็นจะไม่มีข้อที่จะถกเถียงแก้ไขกันมากนัก แต่ว่ามีประเด็นอยู่หลายประเด็นด้วยกัน ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะใคร่ขอให้รัฐบาล โดยกระทรวงอุตสาหกรรม แถลงเรื่องนี้ให้หายความข้องใจเพื่อที่จะได้ประกอบการพิจารณาของกรรมาธิการ กิติและสมาชิกในรัฐสภา

ประการแรกที่ข้าพเจ้าใคร่อยากจะ
 ขอให้แถลงให้หายความข้องใจ ก็คือว่า
 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่ได้
 สังเกตดูแล้ว รู้สึกว่าในเรื่องการให้อำนาจ
 กับเรื่องความรับผิดชอบ ของ ทรัวง
 อุตสาหกรรมนั้นก็ชัด ๆ กัน อย่างไม่
 พักอยู่ เช่นตัวอย่าง อย่างในเรื่องการ
 ที่จะให้อนุญาตการตั้งโรงงานได้ แต่
 แทนที่จะให้ผู้มีสิทธิอนุญาตเป็นเพียงชั้น
 อธิบดีกรมโรงงานซึ่งควบคุมบรรดาโรง
 งานทั้งหลายทั่วประเทศอยู่โดยตรงแล้ว
 ก็ให้หัวหน้าทางเอาไว้ไปจนถึงชั้นปลัด
 ทรัวง แต่ว่าพอมาถึงชั้นที่จะให้
 ใบบอนุญาตกลับต้องไปถึงรัฐมนตรี ถ้าจะ
 เป็นเรื่องสงวนอำนาจก็จะน่าฟัง แต่ว่า
 บางทีอาจจะมีเหตุผลอะไรอย่างอื่น ก็
 อยากจะใคร่ขอให้แถลงให้ทราบโดยชัด
 เจนในชั้นนี้ ส่วนในเรื่องความรับผิด
 ชอบนั้นเป็นเรื่องแปลกอีกเหมือนกัน ใน
 เวลาจะอนุญาตทางทรัวงอนุญาตการ
 ใบบอนุญาตว่าจะให้หรือไม่ให้ได้นั้น
 เป็นอำนาจของรัฐมนตรี แต่ถ้าหากว่า
 ในกรณีที่ไม่ให้ใบบอนุญาต กลับชัด
 เข้าไปถึงคณะรัฐมนตรีต้องให้ความเห็น
 ชอบ กระผมก็รู้สึกประหลาดใจเป็นอัน
 มาก ที่ว่าเรื่องชนิดอย่างนี้ความจริงก็อยู่

ในความรับผิดชอบของเจ้ากระทรวงแต่
 ละกระทรวงโดยตรง ก็ควรที่จะดำเนิน
 การอย่างใดอย่างหนึ่งไปได้ แม้แต่เพียง
 เรื่องการใบบอนุญาตว่าไม่ควรจะก่อน
 ก็จะต้องไปขอความเห็นชอบในคณะรัฐ-
 มন্ত্রী ก็รู้สึกว่ากระทรวง ทบวง กรม
 ซักจะไม่ยอมรับผิดชอบกันในเรื่องอะไร
 เลย เออะอะก็จะโยนไปให้คณะรัฐมนตรี
 รับผิดชอบทั้งนั้น ความจริงเรื่องเช่นนี้
 นอกจากว่าจะเป็นการส่งเรื่อง ไปให้คณะ
 รัฐมนตรีโดยที่กระทรวง ไม่รับผิดชอบ
 แล้ว ก็มองก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องน่าขบขัน
 อยู่สักหน่อยหนึ่ง ที่ว่าการต่อหรือไม่ต่อ
 ใบบอนุญาตโรงงาน เช่นอย่างตั้งแต่ ๒
 แรมมาขึ้นไปอย่างนี้ ต้องเข้าไปถึง
 ค.ร.ม. ให้ ค.ร.ม. ให้ความเห็นชอบ
 ความจริง ค.ร.ม. นั้นนะ ในทวระณะ
 ของบุคคลทั่ว ๆ ไปในวงการเมืองก็คิด
 ว่าก็ควรจะวินิจฉัยหรือควรจะได้พิจารณา
 เฉพาะในปัญหาสำคัญที่เป็นระดับชาติ
 เท่านั้นเอง แต่ว่าเรื่องเช่นนี้มีอะไร
 ที่เป็นอย่างอื่น ก็ขอประทานได้โปรด
 กรุณาชี้แจงให้เข้าใจให้หายข้องใจด้วย
 นอกจากนั้นก็เป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆ
 บ้าง หลายเรื่องด้วยกันที่ข้าพเจ้าคิดว่า
 บางเรื่องอาจจะไปพูดกันในคณะกรรมา

ธิดารได้ แต่ว่าในบางเรื่องตามเหตุผล
ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้ชี้แจงต่อ
รัฐสภาก็บอกว่า การที่ต้องการปรับปรุง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้เหมาะสม
กับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่ต้องการพัฒนา
การอุตสาหกรรมอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น
แต่ถ้าเมื่อไปถึงในกฎเกณฑ์บางข้อ เช่น
อย่างในมาตรา ๓๙ เป็นต้น ใน
มาตรา ๓๙ นั้นนะ ระบุถึงว่า ในโรง
งานต่าง ๆ ที่จะให้มีขึ้นไ้ต้นนั้นจะต้องจัด
ให้มีสิ่งนั้นสิ่งนี้เกิดขึ้น เช่นมีการรักษา
ต้องมีการจัดให้มีการป้องกันแสงสว่าง มี
สุขภาพอนามัยอะไรคือ อะไร ทำนอง นั้น
แต่มีอยู่อีกข้อหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ
มากในอนุมาตรา ๖ นั้น เขียนไว้ถึงว่า
ต้องจัดให้มีการระบายน้ำ นี่จะเป็นตาม
กฎหมายเดิมหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ไม่แน่ใจ
นัก เพราะว่าไม่มีโอกาสที่จะไปตรวจ
กฎหมายฉบับเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
เรื่องการระบายน้ำนั้นไม่ว่าในทีใดก็เป็น
ที่ได้รับความทราบกันว่า ได้ก่อความเดือด
ร้อนให้แก่บรรดาผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้
เคียงกับโรงงานมากอยู่ และข้อสำคัญที่
สุดที่เกี่ยวกับเรื่องการระบายน้ำนั้น ใน
บ้านเมืองที่เขาเจริญโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่
ว่าน้ำจากโรงงานเป็นอย่างไรก็ระบายไป

อย่างนั้น ในบ้านเมืองที่เขาเจริญทั่ว ๆ
ไปนั้น การจักรระบายน้ำ ก่อนที่จะระบาย
น้ำออกไปไ้ต้นนั้น อย่างน้อยที่สุดก็ควร
จะต้องทำให้น้ำนั้น บริสุทธิ์ ปราศ จากพิษ
ปราศจากโทษแก่ประชาชน อย่างน้อย ๆ
น้ำชนิดนั้นควรจะ sterilize ก่อน
ที่จะผ่านออกไปในท่อระบายน้ำใหญ่ได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศเราซึ่งยังไม่
ได้มีการวางผังอุตสาหกรรมโดยแน่นอน
โดยชัดเจน ไม่ได้แยกเขตอุตสาหกรรม
เป็นเขตบ้านที่คนอยู่ออกเป็นต่างหากจาก
กันในขณะที่มีโรงงานอยู่ทั่ว ๆ ไป แม้
แต่ในเขตเทศบาลเองก็ยังมี โรงงาน อยู่
หลายแห่งถ้าหากว่าปล่อยให้การระบายน้ำ
เป็นไปโดยที่น้ำอะไรก็ตามใจระบาย
ไปให้ลงท่อไปก็แล้วกัน อย่างนั้นละก็
พิษหรือโทษที่จะเกิดขึ้นแก่ประชาชน นั้น
มีอยู่เป็นอันมาก ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ต้องการจะปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะ
สมกับการพัฒนาของด้านอุตสาหกรรม
ข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องการปรับปรุงให้มีการ
ระบายน้ำนั้น ควรจะกำหนดไว้ให้ชัดเจน
ลงไปยิ่งกว่านั้น ว่าการระบายน้ำควร
จะเป็นน้ำที่ไ้ทำให้ปราศ จากพิษ และ
ปราศจากโทษแล้ว บรรดาเรื่องอย่าง
อื่น ๆ ก็เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจมีอยู่

หลายเรื่องด้วยกัน เช่นอย่างในเรื่องที่จะกำหนดให้มีข้อบังคับไว้ว่า เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจะต้องดำเนินการ จัดตั้งโรงงานภายในระยะเท่านั้น ๆ แต่ว่ากฎหมายมิได้เขียนไว้ให้ชัดเจนว่าภายในระยะเวลาเท่าไร นี่ก็เป็นช่องทางที่จะทำให้เกิดการอันไม่ค่อยจะน่ายินดีนัก ดังที่ได้เคยเป็นมาแล้ว การเขียนกฎหมายไว้กว้าง ๆ ในลักษณะเช่นนั้น ได้เคยมีผลร้ายที่ทำให้เกิดเป็นภัยแก่การเศรษฐกิจของบ้านเมือง และเป็นภัยในระบอบการปกครองประชาธิปไตยของเราแล้ว ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษที่จะต้องเล่าให้ฟังว่า ในสมัยหนึ่งในกระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อนานปีมาแล้ว ไม่ใช่ท่านรัฐมนตรีว่าการปัจจุบันนี้ ได้มีการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงงานกระสอบขนไก่ เราก็ไม่อยากจะพูดว่าได้มีการวิ่งเต้น ไปขायใบอนุญาตโรงงานกระสอบนี้ ไปหนึ่งเป็นเงินประมาณเท่าไร ๆ เพราะว่าการที่จะไปกล่าวเช่นนั้นโดยไม่มีหลักฐานอันแน่นอน ถึงแม้จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายให้อภิปรายได้ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะอภิปรายในทำนองนั้น แต่ว่าได้เป็นที่รู้กันในวงการทั่วไปว่า แม้แต่หลังจากที่ได้รับใบอนุญาตไปแล้วก็มี การต่อ

ใบอนุญาตซ้ำ ๆ ซาก ๆ กันว่า ผ่อนผันให้ตั้งโรงงานได้ในระยะเท่านั้นเท่านี้ เมื่อให้ใบอนุญาตไปแล้ว บางทีถึง ๗-๘ ปี ก็ยังมีสิทธิที่จะตั้งโรงงานได้อยู่ เรื่องเช่นนี้ทำให้เกิดมีการ ขाय ใบอนุญาตกันขึ้น เรื่องคูเหมื่อนจะเคยไปจนแทบจะถึงชั้นถึงโรงถึงศาล ได้มีทนายความที่มีชื่ออยู่ในวงการเมืองปัจจุบันนี้ เป็นทนายความพยายามที่จะเรียกร้องสิทธิเช่นนั้นก็มีอยู่ ข้าพเจ้าก็ใคร่จะเรียนถามว่าในเรื่องเช่นนี้ทางรัฐบาลได้มีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะกำจัดวิธีการที่จะ ไม่ให้เกิดข้อครหาต่าง ๆ เหล่านี้ออกไปได้บ้าง

ประการสุดท้ายที่ใคร่จะ ขอเรียนก็คือว่า ในมาตราที่เกี่ยวกับบทเฉพาะกาลนี้ มีความประหลาดอยู่ประการหนึ่ง ความประหลาดนี้ก็คือว่าบรรดา โรงงานในปัจจุบันที่มีอยู่แล้วก็ให้ ถือเป็นโรงงานที่ตามกฎหมายใหม่ ตามกฎหมายใหม่นี้มีอนุญาตให้แต่ละครั้งให้ใบอนุญาตมีอายุได้ถึง ๓ ปี เมื่อเป็นเช่นนี้กฎหมายฉบับนี้จะเปิด โอกาสให้บรรดาโรงงาน ในปัจจุบันซึ่ง โดยปกติ จะต้องหมดอายุ ไปภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ก็จะมีอายุต่อไปได้อีก ๓ ปี ผลนั้นจะเกิดขึ้นเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจ

ใจว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้เกษียณคืนคงจะ
ตระหนักได้แน่นอนว่าจะมีผลประการใด
บ้าง นี่จะไม่กล่าว ไปจนกระทั่งถึงว่า
รัฐบาลนี้จะต้องเสียผล ประโยชน์ที่จะได้
จากการ ต่ออายุ ใบอนุญาตอีกเท่าไร ๆ
เรื่องนั้นทางกระทรวงอุตสาหกรรมอาจ
จะคิดเป็นเรื่องเล็กแต่ว่ากรณีที่จะเกิด
ขึ้นนั้นคือว่าบรรดา โรงงาน ปัจจุบันนี้
อีกหลายแห่งด้วยกัน ที่ว่าควรจะมีอยู่ต่อ
ไปหรือไม่ ซึ่งตนเองก็อยู่ในสหพันธ์ของ
เจ้าหน้าที่ที่อาจจะต่ออายุ ใบอนุญาตหรือไม่
ไม่ทุก ๆ ปี แต่ถ้าได้ โดย ร่างพระราช-
บัญญัตินี้ ในบทเฉพาะกาลแล้วจะมีอายุ
ต่อไปได้อีก ๓ ปี โดยไม่ต้องต่อใบอนุ-
ญาติเลย ใครจะขอเรียนถามว่า ร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ทาง รัฐบาล มีความมุ่ง
หมายจะให้ประกาศใช้เมื่อใดแน่

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ
เวชยันตรังสฤษฎ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : ตามที่สมา-
ชิกผู้เกษียณได้มีความข้องใจ ถึงเรื่องว่า
การต่ออายุของโรงงานนั้น ทำไม่อาจ
จะต้องถึง คณะรัฐมนตรี เช่นนี้ เป็น ต้น
โดยแท้จริงถ้าอ่านรายละเอียดแล้วละก็คง
หมายถึงว่า ธรรมดาถ้าโรงงานจะเกินไป
ปกติแล้วละก็ ถ้าหากว่าจะมีการต่ออายุ

ร่างพระราชบัญญัติใหม่ ต้องรายงานต่อ
อายุทุก ๆ ๓ ปี คือทงนั้ก็เพื่อป้องกัน
เจ้าหน้าที่ของกระทรวงอะไรเหล่านั้น คือ
โรงงานบางโรงงานสร้างขึ้นด้วยทุนรอน
อย่างมากมายเหลือเกิน การที่จะระงับไม่
ให้เขาดำเนินการต่อไป อาจจะเป็นการ
ข้อเสียหายอย่างร้ายแรงต่อผู้ประกอบกิจ-
การอุตสาหกรรมนั้น โดยเหตุนี้ถ้าหากว่า
จะไม่ต่อให้เขาโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร
แล้วก็จะเป็นการเสียหาย เพราะฉะนั้นจึง
ได้มีความเห็นกันว่า ก็อาจจะได้ขึ้น ไปถึง
คณะรัฐมนตรี สำหรับกรณีที่ว่ามีข้อบังคับ
ต่าง ๆ นานาในมาตรา ๓๕ นั้น ก็ด้วย
เหตุที่ว่าจำเนียร กาลมามี โรงงานอุตสาห-
กรรมตั้งขึ้นมาหลายเหลือเกิน แล้วก็เกิด
มีการปฏิบัติซึ่งบางทีก็ ไม่ค่อย จะถูกต้อง
นัก ไม่ค่อยจะปลอดภัยอะไรเหล่านั้น เช่น
การจัดการ treat หน้าที่ จะทิ้ง ออก ไปสู่
ทางสาธารณะหรือแม่น้ำคลอง อย่าง
นี้เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วละก็ จำเป็น
จะต้องมีมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ที่ทำ
งาน ใน นั้น ก็ดี บุคคลที่อยู่ใกล้ เคียง ก็ดี
ตลอดจนวัตถุต่าง ๆ ที่เก็บ ไว้ อะไร ไว้
เหล่านั้น จึง ได้มี กำหนด กฎเกณฑ์ ตาม
มาตรา ๓๕ แต่ว่า ใน มาตรา ๓๕ นี้ จะเห็น
ได้ว่าถ้าเต็มที่แล้ว โรงงานขนาดใหญ่ นั้น

อาจจะต้องมี โรงงานบางอย่างก็ไม่มีควม
 จำเป็นสมบูรณ์ เพราะว่าบางอย่างเช่นบาง
 โรงงานก็ไม่มีน้ำทิ้ง ไม่มีอะไรที่อะไร
 ต่าง ๆ นานานอกจากธรรมดา ถ้าอย่าง
 นั้นเราก็ไม่ต้อง ไปจำกัด ในการ ที่ต้องมี
 การจำกัดอย่างนี้ เพราะว่าเพื่อความปลอด
 ภัย เพื่อความผาสุกของประชาชนและผู้
 ประกอบกิจการอุตสาหกรรมนั่นเอง สั
 หรับที่ท่านพูดถึงว่า การระบายน้ำ การ
 อะไรเหล่านี้ จริงอยู่ถูกต้อง ข้าพเจ้าเห็น
 พ้องด้วย ในเวลานี้กำลังจะต้องบังคับ
 กันอย่างกวดขันเต็มที่ เพราะฉะนั้นทาง
 อาจจะ ต้อง ทำ โดยวิธี ไทวิธี หนึ่งเพื่อให้
 ปลอดภัยเสียก่อนจึง จะ ปล่อย ไปสู่ท่อทาง
 สาธารณะ อย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นความจำ
 เป็นซึ่งข้อนี้ได้ตระหนักอยู่แล้ว จึงได้มี
 กำหนดไว้ว่า เพราะว่าในโรงงานนั่นเอง
 ก็มีข้อกำหนดอยู่ว่า ต้องกระทำทุกสิ่งทุก
 อย่างให้ปลอดภัย และสิ่งที่จะทิ้งออกไป
 นั้น ในทางอากาศก็ ในทางน้ำก็ ก็
 ต้องดีกว่าปลอดภัยแล้ว และท่อทางที่
 ออกไปนั้นก็เป็นกรที่เหมาะสม อย่าง
 จึงต้องบังคับกันไว้ สำหรับที่ว่ากรที่ขอม
 ายของโรงงานนี้ การที่จะต้องจัดตั้งให้
 โรงงานภายในระยะเวลาเท่าใดนี้ เป็นข้อ
 ที่ว่าผู้ขอขออนุญาตไว้แล้วก็ไม่เริ่มทำงาน
 อะไรเลย ทิ้งไว้อย่างนั้น ก็อาจจะเห็นว่า

เพื่อเอาไว้ขาย ใบอนุญาต หรือ ไว้อะไรก็
 ตามเรื่อง อันนี้แล้วแต่ ถ้าเป็นเช่นนั้น
 แล้วไม่เกิดประโยชน์อะไร แก่บ้านเมือง
 เลย เพราะฉะนั้น โรงงานที่จะขอ
 นี้ก็ต้องกำหนดไว้ว่าต้องเริ่มทำงาน
 หรือทำให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลา
 เท่าไร แต่การกำหนดตายตัวลงไปว่าต้อง
 ทำภายในระยะเวลาเท่าไรเท่าไรนั้นเป็นการ
 ยาก จะต้องดูตามความเหมาะสม ขนาด
 ของโรงงาน ประเภทของ โรงงาน เป็นต้น
 เพราะฉะนั้นอันนี้เห็นจะต้องยกไว้ให้
 เจ้าหน้าที่ได้พิจารณาเรื่อง นั้นว่าสมควรจะ
 กำหนดประการใด แล้วการที่กำหนดอัน
 นี้ เจ้าหน้าที่หรือกรรมการ ที่พิจารณา
 จะต้องพิจารณาก่อน แล้วเสนอขึ้นมาถึง
 ปลัดกระทรวง หรือ ท่านผู้ใหญ่ เพื่อไปพิ
 จารณาอีกครั้ง หนึ่งว่าในการกำหนดเวลา
 เหล่านี้เหมาะสมหรือไม่ นอกจากนั้น
 ไม่มีอะไรที่จะชี้แจงออกแล้วครับ

นายसानนท์ สายสว่าง: กฎหมาย
 ทุกฉบับที่ออกไปก็หวังผลดีด้วยกันทั้งนั้น
 แต่การปฏิบัติตาม กฎหมาย นั้นมี ความม
 คุมเพียงใดแค่ไหนเป็นเรื่องปัญหาของตัว
 บุคคล ผมอยากจะฝากความคิดเห็นไว้กับ
 รัฐบาลนี้ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
 โรงงานนี้ เพื่อเป็นขอเปรียบเทียบกับกฎ-

หมายใหม่และกฎหมายเก่า ข้อเท็จจริงเก่าที่แล้มา การขออนุญาตตั้งโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ถ้าตามกฎหมายแล้วไม่มีอะไรยากเย็น แต่การปฏิบัติแล้วยากเหลือเกิน จึงมีบุคคลหลายคนคิดตั้งโรงงานโดยยอมผิดกฎหมาย ตั้งสำเร็จรูปแล้วไปตามคำตรวจมาจับเพื่อให้สอบสวน แล้วส่งฟ้องศาล แล้วไปคัดคำพิพากษาศาลนั้นมาอ้างอ้างว่า เขามีโรงงานแล้ว เวลาเมื่อเครื่องเหลือเกิน จึงต้อง ถูกจับและถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกหรือปรับหรือริบอนุญาติให้ อันนี้กระผมขอยืนยันเป็นข้อเท็จจริงซึ่งกระผม พบด้วยตัวเองหลายราย ไม่ได้มีคำตรวจไปจับหรือไปตามคำตรวจมาจับ ตามว่าทำไมเป็นอย่างนั้น เขาบอกว่าอย่างนี้ยากกว่า ยากกว่าไปขออนุญาตโดยตรง อันนี้กระผมขอฝากไว้ว่าไม่น่าจะให้เป็นอย่างนั้นต่อไป แล้วตามร่างกฎหมายนี้มีกำหนด ใบบอนุญาตแต่ละครั้งเพียง ๓ ปี กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า มีอะไรเป็นกฎเกณฑ์ว่าถึงจะให้ถือเอา ๓ ปี ทำไมไม่ถือ ๑ ทำไมไม่ถือ ๕ ทำไมไม่ถือ ๑๐ เพียง ๓ ปีนี้มีสูตรอะไร แล้วที่ท่านพลิกไปเป็นรายการท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า เงินที่จะต่ออายุนี้ต่อตามวรรค ๑๗

- ๓๑ ถ้าเป็นโรงงานใหญ่จะเสีย ๓ ปีต่อรัฐเท่าไร แล้วคนที่งกกลางลงทุนในการประกอบโรงงานนั้นไม่ใช่เงินสตางค์สองสตางค์เงินเป็นแสน ๆ ล้าน ๆ แต่ว่าขอที่ ๓ ปี เท่านั้นท่านเอาอะไรเป็นมาตรฐานว่าจะถือเพียง ๓ ปี จะกลายเป็นท่านองว่า กำหนดเพื่อจะหาประโยชน์รายได้ซึ่งเป็นประโยชน์ไม่คุ้ม หรือ ไม่ควร หรือไม่เหมาะ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนอีกประการหนึ่งก็คือว่า ท่านเขียนไว้ตามมาตรา ๓๗ นะรายละเอียดยังดีมาก มีปัญหาว่าทำได้ไหมภูมิประเทศทำได้ไหม ดินอุตสาหกรรมของเราทำได้ไหม ร่องกันแยแวลานครับ ในท้องถิ่นในถนนเพชรเกษม โรงงานทอผ้าปล่อยน้ำไปเดือดร้อนหมด นาข้าวแถวนั้นแยหมด ที่แล้วมากยิ่งแก้ไขไม่ได้ แล้วเขียนกฎหมายให้เป็นไปได้ใหม่ มี main ใหญ่ของรัฐบาลรองรับใหม่ มีท่อระบายที่จะนำไปสู่ที่ตกลงแม่น้ำใหญ่ ๆ หรือทะเลใหญ่ ๆ มีไหม เมื่อไม่มีแล้วกฎหมายไปเขียนที่ ทำไม่ได้แล้วก็จะ ไปโทษ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เขามว่าเราก็จะโทษไม่ถูก เพราะเราเป็นผู้รับผิดชอบ จะต้องรับ main หน้าที่เขาให้เขาทำ main ใหญ่ เขาทำผ่านที่เอกชนอื่นได้อย่างไร ขอประทานโทษ ท่านรัฐมนตรีเชิญเชิญเชิญแล้วท่านล่ออ้อมใหญ่ อ้อม

น้อย ซึ่งมีโรงงานทอผ้า เวลานานาเจ็ง แล้ว همینไปหมกแล้วปลุกอะไรไม่ได้เลย เพราะมันมีวัตถุผสมในทางเคมีอยู่ ซึ่งทำให้ พืชพันธุ์ธัญญาหาร เสียหาย แล้วก็ส่งกลิ่นเหม็นไปยังประชาชนใกล้เคียง ผมมองแล้วก็ไม่มีทางที่จะแก้ได้เพราะไม่มี main ที่จะรับน้ำลงไปสู่แหล่งน้ำใต้ โครกที่จะทิ้งลงทะเล ก็นอนอยู่อย่างนั้น นี้อธิบายจริงๆว่าเราเขียนอย่างไรก็เขียนได้ แต่ปฏิบัติได้ไหม สมมติว่าโรงงานเขาจะเอาไปทะเล มีท่อออกจากเขตที่เขา แล้วก็ที่ต่อ main ให้ดูเรามีรองรับไหมนี้ประการหนึ่ง แล้วต่อไปผมอยากจะเรียนถามว่า กฎหมายเก่าไม่ใช่อะไร จึงมาปรับปรุงกฎหมายใหม่ ข้อไหนไม่ดีจึงต้องเอาข้อใหม่เข้าไปเติมไว้เพื่อเป็นการพัฒนาตามนี้ จึงจะต้องมาปรับปรุงกันเช่นนั้น ก็อยากจะทราบว่า เก่าไม่ดีตรงไหน แล้วจึงมาปรับปรุงใหม่ขอท่าน รัฐมนตรีได้แถลงให้ชัดเจนด้วยครับ

พลอากาศโท มณี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤกษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ตามที่ได้กำหนดไว้ ๓ ปีนั้น คือ ครบ ๓ แล้วเจ้าของโรงงานก็รายงานขึ้นมา เราจะได้พิจารณาว่า การที่จะให้ท่ออายุออกไป

นั้น มีอะไรที่จะต้องสั่งให้ปฏิบัติเพิ่มเติมตามควร เพราะว่าที่ให้ระยะเวลา ๓ ปีนี้ที่จริงก็กะกัน ถิ่นก็ยุ่งยากมากแล้ว ๓ ปีก็เห็นว่าการพัฒนาของวิธีการก็ อะไรก็ เหล่านี้ ตลอดจนการป้องกันภัยอันจะเกิดแก่คนทำงานหรืออะไรก็ดี วิธีการบางอย่างนั้นอาจจะได้เปลี่ยนแปลงขึ้นมาบ้างถึงระยะเวลานั้นแล้วก็มีโอกาสได้สั่งให้จัดการทำเพิ่มเติม เพื่อให้โรงงานนั้นได้มีสภาพดีขึ้น และทันสมัยยิ่งขึ้นตามที่ควรจะทำได้ และนอกจากนั้นสำหรับน้ำทงนน ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าเวลานี้ก็เป็นที่เดือดร้อนกันอยู่ โดยเหตุนี้ จึงจะต้องมีกำชับ คือกำหนดกันไปอย่างเข้มงวด ก่อนที่น้ำจะทิ้งออกไปนั้น ท่อไปนั้นก็จะต้อง treat ให้น้ำนั้นปลอดภัยเสียก่อน ถ้าอย่างนั้นแล้วทิ้งลงไปแม่น้ำลำคลองก็ได้ ไม่อะไร ที่นั่นถ้าหากว่าไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ เราก็ไม่อนุญาตให้ทิ้ง ณ ที่นั้น ต้องหาที่อื่นแล้วการที่จะว่าท่อไปโรงงานมีทั่ว ๆ ไปต่อไปเมื่อได้มีการ zoning หรือจัดเขตอุตสาหกรรมของจังหวัดต่างๆ ขึ้นแล้วถ้ามีแล้วละก็ เราก็คงได้จัดอุตสาหกรรมให้อยู่เป็นแหล่ง ให้อยู่เป็นหมวดเป็นหมู่ตามควร

แล้วก็จะรู้ว่าแหล่งนั้น ในจังหวัดนั้น
อุตสาหกรรมใดจึงจะเหมาะสม ถ้าอยู่
ทางไกลมีน้ำเป็นพิษหรือมีพิษ ออก
ไปก็จะตั้ง ณ ที่นั้น ไม่ควรจะไปตั้ง ณ
ที่อื่น ที่ใกล้ทะเลหรืออะไรต่ออะไรอย่าง
นี้เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะตั้ง
นั้นออกไป ปล่อยอากาศออกไปก่อนจะ
ได้ treat น้ำเหล่านั้นเสียก่อน คือจัดการ
ทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยใส่เคมีภัณฑ์ แต่
การกระทำอย่างนี้ขอยอมพิจารณาตามควร
เพราะว่าบางอย่างน้ำใช้เคมีภัณฑ์ลงไป
ก็สิ้นเปลืองเหลือเกินไม่สามารถจะทำได้
ถ้าเช่นนั้นแล้วละก็อาจจะต้องอนุญาตให้
ไม่ได้ ณ ที่นั้น นี้ก็แก้ไขความเดือด
ร้อนที่มีอยู่ จึงได้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้น อย่างไรก็ตามก็อยู่เวลาในการ
อนุญาตของใบอนุญาตก็ดี อะไรเหล่านี
นี้อาจจะได้พิจารณากันในชั้นกรรมาธิ-
การก็ได้

หลวงประคอบนิติสาร : คำ
อภิปรายข้าพเจ้าต่อไปนี้ ประสงค์ที่จะ
ก่อ เพราะฉะนั้น ถ้ามีอะไรอย่างนี้กว่ามา
หนึ่งก็กัน ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุน
อุตสาหกรรม ในขณะที่เดียวกันก็สนับสนุน
การควบคุมอุตสาหกรรมให้เป็นไปด้วยดี
เพราะ ความประสงค์ใน การ ควบคุม โรง

งานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมนั้น
เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่กิจการ ของ โรง
งานนั่นเอง เป็นไปเพื่อประโยชน์ของ
คนงานที่ทำงานในนั้น และเป็นไปเพื่อ
ประโยชน์ของบุคคลภายนอกที่จะ ปลอดภัย
ปราศจากความเดือดร้อนรำคาญด้วย
ประการทั้งปวง เพราะฉะนั้นการควบคุม
โรงงานจึงขึ้นอยู่กับกฎหมายเป็น
ประการแรก การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่
เป็นประการที่ ๒ และการปฏิบัติของผู้
ดำเนินกิจการโรงงานเป็นประการที่ ๓
ข้าพเจ้าได้พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เทียบกับพระราช บัญญัติ ที่ ใช้ อยู่
ในปัจจุบัน ก็สะดวกและเป็นประการแรกว่า
ลักษณะของโรงงานซึ่งขึ้นอยู่กับนิยาม
คำว่า "โรงงาน" ตามพระราชบัญญัติ
ฉบับใหม่และพระราชบัญญัติ ฉบับเก่า
เปลี่ยนสารรูปไปคนละเรื่อง ตามพระราช
บัญญัติฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน กฎหมาย
ระบุลงไปทีเดียวว่า อะไรเป็นโรงงาน
ปรากฏในมาตรา ๓ ว่า โรงงาน หมาย
ความว่า สถานที่เพื่อประโยชน์ในการ
ค้าที่ระบุไว้ต่อไปนี้ แล้วที่ระบุโรงงานสี่
ข้าว โรงงานเลื่อยไม้ ทำนาแข็ง อะไร
เรื่อยไปรวม ๑๗ อันดับ แล้วที่โรงงาน
อื่น ๆ ที่จะประกาศในพระราชกฤษฎีกา

อีก เพราะฉะนั้นจะประกาศอะไรก็ได้
 ดังนั้นโรงงานตามพระราชบัญญัติฉบับ
 ปัจจุบัน ถ้าหากเข้าลักษณะ โรงงาน
 ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติหรือใน
 พระราชกฤษฎีกาแล้ว ย่อมเป็นโรงงาน
 ทั้งสิ้นไม่ว่าจะใช้เครื่องจักรมากน้อยเท่าใด
 ก็แรงม้า ไม่ว่าจะใช้คนจำนวนเท่าใด
 แต่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับที่เสนอ
 มา นี้ โรงงาน หมายความว่า อาคาร
 หรือสถานที่ที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังตั้งแต่
 ๒ แรงม้าหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือใช้
 คนงานตั้งแต่ ๗ คนขึ้นไป แล้วก็ทำ
 การผลิต ประกอบ ซ่อม เกี่ยวกับการ
 คำหาประโยชน์ตามที่กำหนดในกฎกระ
 ทรวงเพราะฉะนั้นตามร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ อะไรจะเป็นโรงงาน ที่สำคัญ
 ต้องประกอบด้วยเครื่องจักร หรือคน
 ก่อน แล้วก็ประเภทที่ ๒ ต้องเข้าลักษ
 ณะของกิจการค้าที่ ประกาศ โดยกฎกระ
 ทรวง ข้าพเจ้าไม่ห่วงใยว่า ท่านจะประ
 ภาศอะไรไปในกฎกระทรวง เพราะเรา
 ต้องมอบความไว้วางใจแก่รัฐบาล กฎ
 กระทรวงก็ต้องออกมาตามนโยบายรัฐ
 บาล อะไร เห็นควรจะควบคุมก็
 ควบคุม ข้าพเจ้าไม่ห่วง แต่ข้าพเจ้าห่วง
 ว่า ในเมื่อท่านเอาแรงม้าของเครื่องจักร

หรือจำนวนคนทำงานเข้ามาเป็นข้อวินิจฉัย
 ฉะนั้น อะไรเป็นโรงงานแล้ว ข้าพเจ้า
 มีความห่วงใยเหลือเกินว่า ท่านจะควบคุม
 อะไรไม่ได้ในที่สุด หรือควบคุมได้
 ไม่สมประสงค์เพราะในประการแรก
 เครื่องจักรที่ท่านถือแรงม้าเป็นเกณฑ์
 ต้องหมายความว่า เครื่องยนต์ เครื่อง
 ไอน้ำ เครื่องไฟฟ้า ถึงจะมีแรงม้า
 เครื่องที่เกิดด้วยกำลังคน ไม่มีแรงม้า
 ทีเดียวถ้าพูดถึงเครื่องจักร จะเป็นเครื่อง
 จักรไฟฟ้า เครื่องจักรไอน้ำ เครื่อง
 จักรที่เกิดด้วยเครื่องยนต์กำลังเครื่องยนต์
 อะไรอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าไม่ใช่วิศวกร
 ไม่มีความรู้ทางวิศวกรรมก็จริง แต่เท่า
 ที่ข้าพเจ้าได้ยืนสลับตลับฟังมา การวัดแรง
 มาของเครื่องจักรนั้นวิธีต่าง ๆ กัน อังกฤษ
 วัดอย่างหนึ่ง เยอรมันอย่างหนึ่ง
 อเมริกันอย่างหนึ่ง อย่างที่เยอรมันเรียก
 ว่า DIN อเมริกัน S.A.E. อะไรพวกนี้
 มีหลายระบบ และแม้แต่ระบบเดียวกัน
 บางบริษัทวัดตรงจากเพลลา บางบริษัท
 วัดผ่านมู่เล่ วัดปลายการส่งกำลังขั้นสุด
 ท้ายแล้วตี stamp ว่าเป็นแรงม้าเท่า
 ไร ข้าพเจ้าจึงอยากจะมีความเป็นห่วง
 ว่าเวลาปฏิบัติเข้าจริงแล้วจะเกิดปัญหา
 ยากเป็นอันมาก เว้นแต่จะบัญญัติเป็น

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการคำนวณแรงม้า ให้เป็นไปตามสูตรที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ามีอย่างนั้นก็พันปัญหา แล้วท่านจะเอาอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ แต่ว่าถ้าว่าปล่อยไว้หลวม ๆ เช่นนี้ จะถือว่าแรงม้าที่ตราลงมาใน เครื่องจักรเป็น แรงม้าตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นจะไปกันใหญ่ ไม่เหมือนกันแต่ละชาติ ที่นพุดถึงแรงม้า ๒ แรงม้า ถ้าเราไปค้นคว้าหาเครื่องจักรสมัยที่เรายังเป็นเด็ก ๆ กันอยู่ เครื่องจักร ๒ แรงม้านี้ใหญ่โตมหึมาทีเดียว เหลือหนึ่งก็เดี๋ยว เพราะวิธีการกำหนดหน้าชนเหลือนิดเดียว แล้วเครื่องจักรชนิดเดียวบางที่เศษ ๑ ส่วน ๓ แรงม้าทำงานได้มากเหลือเกิน เช่นสมมติว่าจะเลื่อยไม้กัน เครื่องเลื่อยมือที่เลื่อยแล้วทั้งจัก ๆ ไต่ยืนทั่วบ้านทั่วเมืองไปหมดนี้ เศษ ๑ ส่วน ๓ แรงม้าเท่านั้น ก็ส่งเสียงดังรำคาญแก่กันได้ ถ้าเครื่องละครึ่งแรงม้า ๒ แรงม้า ๔ เครื่องละก็ชาวบ้านก็เดือดร้อนตายเหมือนกัน และทำงานได้มากมายน คน ๗ คนก็เหมือนกันเอาอะไรเป็นเครื่องวัด สมมติว่าในโรงงานข้าพเจ้านี้มี ๕ คน เป็นลูกจ้าง ข้าพเจ้า ๕ คน แต่ความผูกพันเหมาะ ซึ่งเอางานชิ้นหนึ่งไปทำข้างนอกแล้ว ก็ต้อง

มา ประกอบเข้ากับ สิ่งที่อยู่ใน โรงงาน ข้าพเจ้า เขาเป็นคนงานของข้าพเจ้าหรือเปล่าเป็นปัญหาเสียแล้ว แล้วถ้าท่านเอาเครื่องจักรเป็นเกณฑ์เอาคนเป็นเกณฑ์ มีทางหลักเฉียงได้ง่ายเหลือเกิน โรงงานที่ท่านกุมอยู่เวลานี้จะไม่กุมหมด หรือว่าถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์เพราะเป็นการง่ายมาก ท่านไม่ต้องอะไรก็ตามห้องแถว จะเห็นได้ว่าเครื่องจักรหลาย ๆ ชิ้นนี้ถ้าเขาแยกไปอยู่คนละห้อง ๆ แบ่งคนงานไปคนละคน จดทะเบียนเป็นคนละบริษัทเสร็จแล้วเอาผลงานมารวมกันอีก บริษัทหนึ่งเป็นบริษัทรวม ซึ่งแต่ละแห่งนี้ใช้คนเพียง ๕ คน ๖ คนใช้เครื่องจักรเพียง ๑ แรงม้าครึ่งแต่ละแห่งท่านก็กุมเขาไม่ได้ แต่ความจริงแล้วการงานเช่นนั้นอาจจะเป็นภัยต่อคนได้มาก อาจจะเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่คนได้มาก อาจจะเป็นอันตรายแก่คนงานได้มากเช่นเดียวกัน มีเบ็ดข่องโหว่มาก ข้าพเจ้าก็จะสมัครให้คงเดิม ระบุประเภทงานว่าอะไรควรกุมไม่ควรกุมเช่น สมมติว่าเลื่อยจักรไฟฟ้า อาจจะทำประตูหน้าต่างมีคนงาน ๖ คน มีเลื่อยจักรไฟฟ้าอยู่หนึ่งซึ่งใช้มอเตอร์เพียง ๑ แรงม้า ๑ แรงม้าครึ่งเท่านั้น ท่านควบคุมไม่ได้

แต่ว่าเลื่อยจักรนั้นเองอาจจะทำอันตราย
ต่อกันงานก็ได้ สิ่งเสียดังต่อกันภายใน
นอกก็ได้ ขี่เลื่อยก็ปลิวไปเข้าบ้านอันก็ได้
แล้วท่านควบคุมไม่ได้แล้วทำอะไร นี่
ข้าพเจ้าจึงเป็นห่วงเป็นอนันมากกว่า การที่
ระบิวัว ๒ แรงม้า ๗ คน ด้วยจุดประ-
สงค์ที่ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เพื่อผ่อนคลายให้
ราษฎร ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมทำงาน
ได้ง่ายขึ้นนี้ กลับจะเป็นตามสองคมทำให้
เกิดเป็นอันตรายและเดือดร้อนแก่ประชา-
ชนยิ่งขึ้น จึงมีความห่วงเป็นอนันมากกว่า มี
ทางใดบ้างที่จะป้องกันสิ่งที่ข้าพเจ้าหวาด
วิตกนั้นมิให้เกิด

ประการที่ ๒ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสำ-
คัญยิ่งกว่า เพราะข้าพเจ้าก็ได้มีประสพ-
การณ์เกี่ยวกับโรงงานมาก่อน ความลำบาก
ของข้าพเจ้าเองก็ดี ของกระทรวง
อุตสาหกรรมก็ตื่นแก้ไขไม่ได้อยู่เป็นเวลา
นาน เพราะอำนาจควบคุมโรงงานไม่
ได้อยู่กับกระทรวงอุตสาหกรรมแห่งเดียว
ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าผิด อำนาจควรอยู่กับ
กระทรวงอุตสาหกรรมแห่งเดียวตามพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ อ่านเผิน ๆ แล้ว
คล้ายๆกระทรวงอุตสาหกรรมแห่งเดียว แต่
ถ้าท่านไปดูเทศบัญญัติ ท่านจะเห็นได้ว่า
เทศบัญญัติฉบับนี้ว่าใครจะก่อสร้างอา-

การเพื่อทำกิจการบางอย่างเป็นงานนมทำ
เนย ทำเนยเทียม ทำกะปิ น้าปลา ชนมจีน
ทำการชอยไม้เชื่อมเครื่องจักรอะไรนี้ ทอ
ผ้าตังแต่ ๕ กี่ขึ้นไป อะไรเหล่านี้ ก่อน
จะสร้างอาคารเทศบาลต้อง อนุมัติเสีย
ก่อนแล้วเทศบาลบอกว่าอาคารนี้แม้แต่
มีเครื่องกลึงไฟฟ้าเพียงเครื่อง เดียวที่อยู่
ในห้องมิดชิด นี่ตัวอาคารที่เอาเครื่อง
กลึงไปไว้ต้องมีเว้นบริเวณห่างจากอา-
การอื่น ๑๐ เมตร ไม่ว่าจะอาคาร
เจ้าของเดียวกันหรือคนละเจ้า ของ ๑๐
เมตร

หนัก สมัยนี้เป็นคนละสมัยกับที่
เทศบัญญัติออก เทศบัญญัติ ออกแต่ละ
ครั้งเครื่องกลึงใช้สายพานโยงกับเพดาน
โครมคราม ๆ เทียนเป็นเครื่องกลึงไฟฟ้า
เทศบัญญัติก็ ใช้อยู่ใคร จะตั้งเครื่อง กลึง
เพียงครั้งแรงม้าต้องห่าง ๑๐ เมตร ที่
เวลานั้นมันแพงแม้จะทำอาคารให้แข็งแรง
ด้วยคอนกรีตอย่างไร ซึ่งโดยปกติเครื่อง
กลึงก็ไม่มีเสียงอยู่แล้ว แต่กระนั้นทำให้
ปิดประตู Air-condition ปรับอากาศ
เข้าไปไม่ให้ใครได้ยินไม่ให้ใครรู้สึกก็ไม่
ได้ เพราะเป็นเครื่องกลึง ซ่อนก็ก่อให้เกิดความลำบากแก่กระทรวงอุตสาหกรรม
เอง ในทูลกระหม่อมกระทรวงอุตสาหกรรม

เห็นว่าควร อนุญาตเทศบาล ไม่อนุญาต แล้วก็เลยใครทำอะไรไม่ได้ จนกระทั่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการร้องเรียนขึ้น ก็เมื่อคุณเทศมนตรีที่รับฟังเหตุผลก็แก้ไขให้ต่ำกว่า ๑๐ เมตรยังยืนตัวอยู่ที่นั่นวันแต่จะอนุญาตไม่อนุญาตก็แล้วแต่ท่าน ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในเรื่องอุตสาหกรรมแล้วอำนาจเด็ดขาดควรอยู่กับกระทรวงอุตสาหกรรม ว่าอาคารใดเหมาะสมที่จะตั้งอุตสาหกรรมหรือไม่ ไม่ควรที่เทศบาลจะมามีอำนาจซ้อนที่จริงเทศบาลควร จะถาม อุตสาหกรรมว่าท่านจะให้สร้างอาคารเพื่อารอุตสาหกรรมอย่างนี้ อุตสาหกรรมชัดชัดเจน ไม่ใช่ อุตสาหกรรมไปตามเทศบาล หรืออย่างนั้นอีกก็ต้องทำงาน ร่วมมือ กันแต่ที่ว่าทำงานชัด กัน อย่างที่ แล้วมา จน กระทรวง อุตสาหกรรม อนุญาต อะไรไม่ได้ อย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า น่า จะแก้ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ไปในทางว่า อำนาจจะอนุญาตไม่อนุญาตโรงงาน และอำนาจควบคุม โรงงาน ควร อยู่แก่ กระทรวง อุตสาหกรรมแต่แห่งเดียวกัน และขอทราบทรรศนะของท่านรัฐมนตรี ในเรื่องนี้ด้วย

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ
 เวชยันตรัง ฤกษ์มณี (รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงอุตสาหกรรม) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้พูดถึงเรื่องกำหนดแรงม้า ที่จริงที่กำหนดแรงม้า ๒ แรงม้าก็ยังไม่รู้สึกว่ามีน้ำหนักกำหนดมาต่ำเหลือเกินแล้วเกินแรงคน ๗ คน จำนวนคนนี่ไม่รู้ว่าวัดกำลังกันอย่างไร เป็นอันว่า จะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว เล็ก ๆ น้อย ๆ เราก็ปล่อย ไปไม่อยากจะควบคุม หรือเป็นอุตสาหกรรมในบ้านนี้เป็นต้น เราจะไม่อยากจะไปยุ่งด้วย ไปควบคุม ควรจะผ่อนผันราษฎรให้มีอาชีพทำของเล็ก ๆ น้อย ๆ บ้าง เพราะว่าก็คงจะไม่หนักกว่าจะเป็นการ เป็นภัย หรือทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนมากมายอะไรนัก ก็กำหนดกันมาเพียงเท่านี้ และที่ว่า ๒ แรงม้า นี้ จะถืออะไรเป็นกฎเป็นเกณฑ์ ที่จริงมันก็ผิดกันจริงอยู่ โดยมากเราจะไปนั่งวัดเครื่องทุก ๆ เครื่องนี้ ก็เห็นจะเป็นการลำบาก ๒ แรงม้า แรงม้าอังกฤษแรงม้าฝรั่งเศษเล็กที่สุด แรงม้าอังกฤษ โตะไปหน่อย ของเยอรมันโตะที่สุดอะไร อย่างนี้ก็ผิดกันหน่อยเดียวแล้วเพียง ๒ แรงม้า นี้ไม่มากมายอะไร จะผิดอะไรกันนักหนาผมเห็นว่าอย่างนี้ก็พอเพลา ๆ ไป พอเข้า

ใจกันแล้วกัน ไม่อยากจะไปเข้มงวด-
ไรนักหนา ส่วนที่ว่า การส่งเสียงถึงการ
อะไรต่าง ๆ นานาเหล่านี้ นี่ก็เป็นเรื่อง
ที่เราจะต้องกำหนดอยู่แล้ว ว่าควรจะมี
ในแหล่งใดประเภทใด แต่ในเวลานี้ที่มี
ว่าแยกกันทำตาม ห้างแถว ตามอะไร
เพราะว่าเรายัง ไม่มีการ กำหนดเขตกัน
เพราะฉะนั้น ก็เป็นการยาก ที่จริงตาม
พระราชบัญญัติ โรงงานเราก็ไม่มี อำนาจ
อะไรที่จะไปห้ามประชาชนไม่ให้ประกอบ
อาชีพอื่นใด ถ้าเขาทำโดยสุจริตก็ต้อง
ผอนผั่นกันไปอย่างนี้ ที่จริงข้าพเจ้าเอง
อยากจะเห็นว่า ได้ทำเป็นหลักเป็นแหล่ง
เป็นหมู่ เป็นอะไรไปอย่างนี้ จะเป็นการ
สะดวกไม่เลอะเทอะเประอะไปทั่วเมืองอย่าง
นี้แต่ว่านั้นแหละเราก็ต้องคอย เพราะว่า
จะต้องมีการผังเมือง มีการ zoning จัดเขต
ซึ่งอันนี้ ทางกระทรวงมหาดไทยก็กำลัง
ทำอยู่ พระราชบัญญัติผังเมืองก็ผ่าน
ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง เรื่องนี้ข้าพเจ้า
เข้าใจว่า ในที่สุดก็อาจจะมีส่วนสักกันสมความ
ประสงค์ ของ ท่าน สมาชิก ที่ข้อ ใจอยู่
ส่วนการจะแยกกันทำนี้ แหม เป็นการ
ยากเหลือเกินถ้าจะพูดถึงอุตสาหกรรมไม่
ว่าเล็กว่าใหญ่ การกระทำมอบบางส่วน

บางตอนให้แก่อีกโรงหนึ่ง อีกคนหนึ่ง
ทำนี่เป็น ของ ชรรรรมทา โรงงาน ใหญ่
เช่น โรงงานสร้างเครื่องยนต์อะไรเหล่านี้
เป็นต้น หล่อขึ้นบางอย่าง อย่างนี้เขาก็
อาจจะไปให้อีกโรงงานหนึ่งทำได้นี้ก็เป็น
โรงงานอีกโรงงานหนึ่งเช่นเดียวกันถ้า
ห้องนทาของสิ่งหนึ่งเพื่อบ่อนอก ห้องหนึ่งก็
เป็นอีกโรงหนึ่ง แล้วก็อาชีพสำหรับผู้ที่
ทำเป็นชั้นเพื่อบ่อนโรงงานนั้น ถ้าเป็น
เพียงเล็กน้อยก็เห็นสมควรว่า ควรจะ
ปล่อยให้ประชาชนได้มีอาชีพบ้าง เราจะ
ไปกวดขันนั้นก็เห็นจะไม่สมควร เห็นว่า
ควรจะปล่อยให้ไปพลางก่อน ในที่สุดเมื่อมี
การจัดเขตจัดจะไรอุตสาหกรรม หรือผัง-
เมืองอะไรแล้วละก็ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอะไร
ก็จะเป็น หมวด หมู่อยู่เป็นแหล่งกันอย่าง
ประเทศที่เขาเจริญแล้วเหมือนกัน นี้เกี่ยว
กับเทศบัญญัติ คือ เทศบัญญัติ ห่วง เกี่ยว
กับการปลอดภัย เกี่ยวกับอะไร และการ
เคื้อครือนรำคาญ นี่ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง
ที่จริง อยู่ก็มี ความเห็น ทาง อุตสาหกรรม
ไปอย่างหนึ่ง ทาง การปกครองก็ ไปอีก
อย่างหนึ่ง แต่อย่างไรก็ดี ปัญหาเหล่านี้
อาจจะไม่มีการประสานงาน ข้าง ทำความ
เข้าใจซึ่งกันและกัน ก็พอจะทำงานกันไป

ใต้วงแขนที่ได้ปฏิบัติกันมา อย่างไรก็ตาม
ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้
เอาใจใส่ในเรื่องนี้ แต่อย่างไรก็ตามผลที่
จะทำให้หวังว่าจะ พยายามควบคุมให้การ
ประกอบการอุตสาหกรรม ให้ถูกต้องตาม
วิธีการแล้ววักทัน สมัยยิ่งขึ้น ตลอดจน
ไม่เป็นภัยแก่ผู้คนคนงาน และคนภายนอก
ประชาชนที่ใกล้เคียงอะไรอย่างนี้

นายคุณุต บุญธรรม : ข้าพเจ้า
ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมที่ ได้ทำให้เห็น ว่ากระทรวง
อุตสาหกรรมซึ่งเป็นผู้แทน ของรัฐบาล
ได้เห็นความสำคัญ ของการที่จะ กำจัด
ทั้งโดยทำให้ นานปลอดภัยเสียก่อน เมื่อ
ท่านได้ยืนยันในข้อนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็จะ
ไม่ติดใจต่อไป เพราะว่าเราอาจจะแก้ไข
เพิ่มเติมในชั้นกรรมาธิการได้ ขอ
พระคุณที่ ได้ยืนยันถึงความสำคัญในข้อ
นี้แต่เมื่อ สักครู่นี้ ข้าพเจ้า ตามรัฐบาลอยู่ข้อ
หนึ่ง ซึ่งท่านไม่ได้ตอบ จะลืมไปหรือ
อย่างไรก็ไม่ทราบ ข้าพเจ้า ใคร จะ
ขอ ความกรุณา ให้ตอบสัก หน่อย ว่าร่าง
พระราชบัญญัตินี้จะ ประกาศ ใช้ประมาณ
เมื่อใด จะทันทีที่ผ่านรัฐสภาจะประกาศ
ใช้เลยทีเดียว หรือว่าจะรออนุ ญาตทั้ง
สิ้นปีใหม่จึงจะประกาศใช้ อันนั้นอันหนึ่ง

ประการสุดท้าย อีกอันหนึ่งขอกราบเรียน
เผื่อ ได้ยินคำท่านพูดถึง คำว่า การประ
สานงานเมื่อพูด ถึงการ ประสานงานแล้ว
ใครจะเรียนถามว่า ในการพิจารณาอนุ
ญาตให้ตั้งโรงงานได้นี้ ทางกระทรวง
อุตสาหกรรมจะเชิญเจ้าหน้าที่หน่วยราช
การอื่นที่มีความเกี่ยวข้องอย่าง สำคัญเช่น
อย่างผู้แทน ของ สมาพันธ์การ เศรษฐ
กิจหรือกรมแรงงาน เข้ามาร่วม พิจารณา
ด้วย โดยทั้งเป็น คณะกรรมการ อะไร
อย่างนั้นจะได้หรือไม่ ที่กราบเรียนเช่น
นี้เป็นเพราะว่าทางกรมโรงงานหรือกระ
ทรวง อุตสาหกรรมเองก็มักจะนึกว่า
ข้าพเจ้ามีหน้าที่แต่เพียงว่า โรงงานนั้น
ถูกต้องตามลักษณะต่าง ๆ อย่างนั้นแล้ว
ก็แล้วไป ไม่ได้คำนึงถึงในทาง เศรษฐ
กิจเลย ตัวอย่างที่ได้เคยเป็น มีมากมี
เป็นอันมาก ก็เห็นจะต้องพูดถึง โรงงาน
กระสอบอีกเหมือนกัน เพราะว่าเรา
ได้เคยออกใบอนุญาตให้โรงงานกระสอบ
ออกใบอนุญาตกันไปไม่รู้ว่าที่ โรงงาน ๆ
จนกระทั่งในปัจจุบันนี้เท่าที่เท่าที่ได้ทราบ
ใบอนุญาต ของ โรงงาน กระสอบ ก็ยัง คง
ค้าง อยู่อีก โรง หรือ สองโรงแม้แต่ว่า โรง
งานกระสอบที่มีอยู่ใน บัจจุบันนี้ ถ้าผลิต

ให้เต็มที่แล้วก็ยังเหลือ ใช้จ่ายในประเทศ ซึ่งจะต้องมีภาระในการออกไปสู่รากับในตลาดโลกเขาก็เป็นจำนวนบี๊ๆ หนึ่ง อีกหลายสิบล้านใบ ถ้าหากว่าได้มีการพิจารณาโดยรอบคอบร่วมกันในระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมกับสภาพัฒนาการเศรษฐกิจว่า โรงงานชนิดไหนเหมาะสมแล้วหรือยัง ควรแล้วหรือยัง หรือว่าควรจะมีประมาณสักเท่าไรในเขตไหนบ้างของประเทศไทยอย่างนั้นแล้วก็คิดว่าจะได้ประโยชน์ที่ขึ้นมากทีเดียวเกี่ยวกับ การประสานงาน แทนที่ว่าทางกระทรวงอุตสาหกรรมอาจจะเอาเมื่อเป็นการประสานงานก็มีหนังสือตามไปสภาพัฒนาการเศรษฐกิจสักหน่อยหนึ่ง เล่นเพลงยาวกัน ไปเล่นเพลงยาวกัน มาประมาณสักเดือนสองเดือนก็กลับมาให้มีการวิ่งเต้น มี fresher กันขึ้นมาให้มีการออกใบอนุญาตเร็ว ๆ อะไอย่างนั้น เพื่อตัดปัญหาอย่างนั้นเสีย ซึ่งเป็นอนุกรรมการสำหรับพิจารณาใบอนุญาตขึ้นมา ซึ่งอาจจะประชุมกันเดือนหนึ่งหรือทุกสัปดาห์อะไอย่างนั้นก็ได้ เจ้าหน้าที่อาจจะเชิญมา จะมีกรรมการค้าภายใน อาจจะมีสภาพัฒนาการเศรษฐกิจอะไร นั้นแล้วแต่ทางกระทรวงอุตสาหกรรม อาจจะ

พิจารณาเห็นด้วยว่าควรไม่ควรเพียงใด แต่ข้อสำคัญที่สาคูนี้ก็คือว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะให้มีข้อแก้ตัวว่า กระทรวงอุตสาหกรรมมีหน้าที่ออกแต่ใบอนุญาตโรงงานอย่างเดียว ไม่คำนึงถึงว่าออกไปแล้วจะกระทบกระเทือนต่อภาวะเศรษฐกิจในบ้านเมืองอย่างไรบ้าง ทั้งสองข้อนี้ขอประทานได้กรุณาตอบให้ทราบให้ชัดเจน

พลอากาศโท มณี มหาสันตะเวช
 เวชยันตรังสฤษฎ์ (รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงอุตสาหกรรม) : พุดถึงวันที่
 จะประกาศใช้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ก็โดยปกติเมื่อผ่านสภาไปแล้วก็มีประกาศ
 ใช้ไปเลย เพราะว่าโรงงานที่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับเก่านี้ก็ได้
 มีบทเฉพาะกาลอยู่แล้ว ก็ได้ทำต่อไป
 ส่วนใหม่ก็อาจจะต้องขออนุญาตเข้ามาตาม
 พระราชบัญญัติฉบับใหม่ แล้วก็ได้เวลา
 อยู่พอเหมือนกัน ที่จะให้เตรียมการอะไร
 ะนั้นก็ได้แล้วแต่จะพิจารณากันต่อไป ใน
 ชั้น กรรมการ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ข้องใจอะไรก็กรุณาแปรญัตติ หรือท่าน
 จะ ได้ ให้ความคิดความเห็น ข้าพเจ้าก็
 พร้อมทั้งจะได้ฟังความคิดความเห็นต่าง ๆ
 เพราะต้องการให้ออกไปให้เหมาะสมแก่
 ประชาชนแก่บ้านเมืองจริงๆ ส่วนสำหรับ

การประสานงานนั้น เท่าที่เป็นอยู่มิใช่
ไม่ได้คิดเสียเลย มิใช่ว่าขอโรงงานมาตั้ง
คิดเหมือนกัน ว่ามีเพียงพอกแค่นั้น หรือ
ไม่ แต่แน่ละ การที่จะทราบสถิติอันแท้
จริงสำหรับความต้องการเป็นประเภทก็ดี
ปริมาณการผลิตก็ดี ไม่ค่อยได้แท้จริง
อย่างไรเลย เพราะฉะนั้นในร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้จึงได้บังคับเป็นกฎหมายว่า
ต้องแจ้ง ปริมาณการผลิตให้ทราบด้วย
เราจะได้รู้ จะได้มีเครื่องมือที่จะพิจารณา
ในการจัดสรรให้จัดตั้ง โรงงานเพียงใด
แต่อย่างไรก็ดี ทัศนะที่อยู่ที่เหมือนกัน
สำหรับอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ อะไอย่าง
นี้ได้นึกอยู่เสมอ ก็จำนวนตัวเลขที่ได้มา
ก็เพียงโดยประมาณ อย่างไรก็ตามการที่จะ
อนุญาตให้โดยปกติก็ยอมอนุญาตให้สั้นไว้
หน่อย ๆ เพราะว่าป้องกันการขาดแคลน
เป็นของธรรมดา เพราะว่าถ้าสั้นหน่อยก็
จะระงับ หักงานบ้าง นี้ก็ไม่กระทบกระ
เทือน ก็แล้วแต่เจ้าของโรงงาน หรือ
หากว่ามีขาดเล็กน้อย อาจจะเร่งงานบ้าง
ก็ได้ นี่เป็นตามวิสัยธรรมดาที่เขาปฏิบัติ
กันอยู่ นี้ก็คิดอยู่ดังนี้เหมือนกัน ส่วนการ
ประสานงานกับกรมกองต่าง ๆ นานา
อย่างนี้ เช่นเกี่ยวกับการ อนามัยอย่างนี้
เป็นต้น นี้ก็ต้อง ไปขอเชิญเจ้าหน้าที่จาก

กระทรวงสาธารณสุขอะไรเหล่านี้มา ใช้
แต่เท่านั้น ตลอดจนได้ฟังเหมือนกันว่า
วัตถุประสงค์ที่จะ บ่อนเข้าไป ใน โรงงาน ได้
ทางการเกษตรก็ดี อยู่ไว้ก็ดี พยายามกระ
ทำมาพิจารณาด้วยเหมือนกัน การประ-
สานงานในทางนี้ แต่กระผมเรียนอย่าง
ตรงไปตรงมาว่า เราทำได้เฉพาะอุตสาหกรรม
ใหญ่ ๆ หรืออุตสาหกรรมที่มีใช้
กัน ปริมาณมาก เพราะฉะนั้นยัง ทำทุกสิ่ง
ทุกอย่าง หรือตั้งกรมการประจำ เพราะ
ว่าการมีกรมการนี้ก็อาจจะทำให้ซ้ำบ้าง
เหมือนกันบางสิ่งบางอย่าง แต่ว่าการที่
จะเก็บตัว สถิติที่มาดูไว้ สำหรับเป็น ข้อ
ช่วยเหลือ ในการพิจารณาตั้ง โรงงาน นั้น
เราก็ทำอยู่ แต่ว่าก็ต้องเรียนตรง ๆ ว่า
มันยังไม่สอดคล้องความสมบูรณ์นัก แต่ว่าก็คว
เลขยังไม่ค่อยจะแน่นอนนัก แต่เราก็ถือ
ตามที่ได้เก็บมาได้เท่านั้นเอง

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ : หลก
การ กฎหมาย ฉบับนี้ จะออกไปนี้ เพื่อ
ปรับปรุง กฎหมาย ว่าด้วย โรงงาน อ่าน
แล้วมีความสงสัยเป็นอันมากอยู่ในข้อที่
ว่า เราจะควบคุมให้มากยิ่งขึ้น หรือว่า
เราจะส่งเสริม อุตสาหกรรม เราได้ออก
อนุญาต โรงงาน อุตสาหกรรม ไปแล้วเป็น
อันมาก แต่ด้วยเหตุนี้เอง การจะส่งเสริม

อุตสาหกรรมเหล่านั้นให้เป็นผลดีแก่การเศรษฐกิจของชาติ หรือว่าเรามุ่งไปในทางกวาดล้าง เรื่องรายละเอียดต่าง ๆ นี้รู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เขียนมามีรายละเอียดที่จะต้องปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่เป็นอันมากรายละเอียดก็มากเกินไปนั้น คิดว่าควรจะทำแต่หลักใหญ่ ๆ ที่เราต้องการ เช่นว่า ต้องการรู้ผลการผลิต ต้องการรู้กำลังเครื่องจักร เราต้องการรู้กำลังคนงาน เราต้องการรู้เพื่อความปลอดภัย ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ หนึ่ง-สี่พิมพ์ออกข่าวว่า หม้อน้ำระเบิด มีคนตาย อย่างนี้ ก็เป็นผลแสดงให้เห็นว่าหม้อน้ำนั้นไม่อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ซึ่งเจ้าหน้าที่อาจจะไปตรวจตรา ไม่ทั่วถึงก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นการที่เราออกพระราชบัญญัติไปแต่ละฉบับนั้น เราจะมุ่งในทางพัฒนา ตามที่เขียนไว้ในเหตุผลว่าจะพัฒนาอุตสาหกรรมไปในทางใด เราจะส่งเสริมอย่างไร เราก็ต้องหาวิธีผ่อนปรนให้เขาทำงานได้สะดวก ถ้าเขาต้องมาวุ่นในเรื่องติดขัดต้อแย้งนั้นแย้งนี้มากมายจนเกินไปแล้ว ก็ไม่สะดวกแก่การประกอบการค้า อุตสาหกรรม เพราะว่ามันนอกจากจะต้องหาเงินหาทุนมาทำงานดำเนินการในโรงงานแล้วจะต้องควบคุม

เจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติการผลิตให้ไปสู่ผลเป้าหมายที่วางไว้ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะเรียนถามว่าเราจะหนักไปในทางควบคุมหรือว่าเราจะหนักไปในทางส่งเสริมตามความมุ่งหมายหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อีกข้อหนึ่งก็คือว่า ในมาตรา ๓ นั้น เรายกเลิกพระราชบัญญัติไว้ ๒ ฉบับ แต่เราไม่มีข้อความว่าคำสั่งหรือบทบัญญัติใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งให้ยกเลิกไปด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อไม่เขียนเอาไว้ พระราชบัญญัติที่จะปฏิบัติไปตามนั้นก็ไม่ได้ผลเต็มที่ เพราะเหตุว่าการปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น โรงงานบาง อย่างยัง ต้อง ไปขึ้น อยู่กับกระทรวงอื่น ซึ่งหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาต เช่นการ อนุญาต การตั้ง โรงน้ำแข็งหรือขยาย โรงน้ำแข็ง เป็นต้น ยังมีคณะกรรมการตามคำสั่งว่าจะต้องเป็นผู้พิจารณา บางทีคณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นจะต้อง อนุญาต โรงน้ำแข็งเพิ่มเติมขึ้น แต่การพิจารณานั้นใช้เวลาถึง ๒ ปีก็มี ๓ ปีก็มี อย่างนี้เป็น การเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓ นี้ควรจะเขียนกฎหมายให้ยกเลิกคำสั่งหรือ ข้อความที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้เสียด้วย

กระทรวงอุตสาหกรรมจะให้มีอำนาจที่จะควบคุมหรือปฏิบัติการได้ โดยเต็มในส่วนข้อความที่ยังขาดการปฏิบัติ หรือการประสานงานที่ท่านผู้มีเกียรติ ได้กล่าวมาแล้วหลายท่านนั้น ก็คือการอนุญาตที่อยู่ภายในเขตเทศบาล เทศบาลเป็นผู้พิจารณาการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารซึ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรม แต่ว่าการจัดตั้งอุตสาหกรรมนั้น ต้องมาขออนุญาตทางกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อมายื่นขออนุญาตทางกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมก็มีหนังสือถามไปที่เทศบาลว่าจะ อนุญาตให้สร้างอาคารหรือไม่ เทศบาลก็ถามกระทรวงอุตสาหกรรมมาว่าจะ อนุญาตให้ตั้ง โรงงาน อุตสาหกรรมหรือไม่ ถามกัน ไปถามกัน มาอย่างนี้ ก็กินเวลาเข้าไปเกือบ ๖ เดือนแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นการเสื่อมเสีย ประโยชน์เศรษฐกิจของประเทศชาติ เราจะให้หรือไม่ให้เราก็ควรพิจารณาลงไปว่า จำนวนโรงงานอย่างไรในเขตใดเราจะให้ตั้งได้เท่าใด เกินกว่านั้นเราไม่อนุญาต เราก็เขียนลงไปเสียให้ชัดเจน หรือว่าเกี่ยวพันเมืองจำนวนมากขึ้น เราอาจจะให้ตั้งโรงงานเพิ่มขึ้นได้ เราก็ประกาศว่าเราจะขยายอนุญาต

ให้ตั้งโรงงานชนิดนี้เพิ่มขึ้นได้อีก ๒ หรือ ๓ โรง ใครมีความประสงค์ก็มายื่นขออนุญาตได้ อย่างนี้ ถ้าทำเสียได้ อย่างนี้แล้วก็จะทำให้การปฏิบัติงานนี้สะดวก การที่พิจารณากันไปคนละทางนั้น ก็เพราะเหตุว่าหน้าที่คนละอย่าง เทศบาลเขาพิจารณาไปในแง่ที่ว่าป้องกันระงับเหตุรำคาญและป้องกันอัคคีภัย ส่วนทางกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น พิจารณาไปตามพระราชบัญญัติ โรงงานจะให้ตั้งหรือไม่ให้ตั้ง เทศบาลก็เก็บค่าธรรมเนียม แล้วกระทรวงอุตสาหกรรมก็เก็บค่าธรรมเนียม แต่จะเสียค่าธรรมเนียมอย่างไรนั้นคนตั้งเขาไม่ว่า เขาอยากให้เร็วให้สะดวกและจะได้รู้ว่าจะอนุญาต หรือไม่อนุญาต ไม่ใช่ไม่อนุญาตแล้วเกิด ขอล้อนผันได้ หรือ อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้หาวิธี ประสานงานเพื่อความรวดเร็วยิ่งขึ้น อย่างนี้ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่ง ได้กล่าวมาว่า โรงงานนั้นสร้างถูกต้องแล้ว แต่มีเครื่องมือกลบางอย่างที่จะต้องขออนุญาตต่อเทศบาล เทศบัญญัตินั้นกำหนดไว้ว่าเมื่อตั้งโรงงานจะต้องมีเขตทางโดยรอบ ๑๐ เมตร ๕ วา เพราะฉะนั้นจะตั้ง โรงงานที่ทุกที่จะต้องมีเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๖ งาน ๖ ตารางวาเสียรอบ ๆ ๑๐ เมตร โดยรอบนี้

กินเนื้อที่ไปเยอะ แต่ว่าโรงงานที่ท่านผู้มี
เกียรติได้ว่ามานั้น เป็น โรงงาน ทันสมัย
แบบใหม่ คือว่ามีรั้วรอบขอบชิด มีกระ
จกกันเสียง ไม่มีออกมาข้างนอก แล้วก็มี
air-condition อยู่ในนั้น ในที่สุดเทศบาล
ก็ผ่อนผัน อนุญาต ไปแล้ว เพราะเหตุอัน
นั้นแหละ จึง ได้เสนอ เป็น ร่างพระราช
บัญญัติ เข้ามา แก้วว่าในกรณี ที่พิจารณา
เห็นแล้วว่าไม่มีเหตุร้ายค่าญ คณะเทศมนตรี
อาจจะผ่อนผัน ไม่ต้องห่าง โดยรอบ ๑๐
เมตรก็ได้ แต่ว่าเทศบาลฉบับนั้นจะ
ใช้ทันทีหรือไม่ เพราะว่าสภาได้หมดอายุ
ไปในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ปีนี้ เพราะ
ฉะนั้น การที่จะทำอะไรนั้น ผมคิดว่า
กระทรวง อุตสาหกรรม นั้นมีความ ประ
สงค์จะส่งเสริมอุตสาหกรรม ก็อยาก
ให้พิจารณาว่า ข้อบัญญัติต่าง ๆ นั้นถ้าเป็น
รายละเอียดมากเกินไปแล้ว ในชั้นกรร
มาธิการก็ขอให้ตัดออกเสียบ้าง ก็ขอให้
บรรดาผู้ที่ตั้งใจทำกิจการอุตสาหกรรม
นั้นได้ทำโดยสะดวก รวดเร็ว และเสียภาษี
ให้แก่รัฐบาล

นาย ประ สัทธี จุลละ เกศ :

กระผมขอ ประธาน อภิปรายเพิ่มเติมสัก
เล็กน้อย ซึ่งเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับท่าน
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง อุตสาหกรรม

ซึ่งเป็นผู้รักษาการ ตามกฎหมายฉบับนี้ ใน
รัฐธรรมนูญนั้นท่านผู้มี เกียรติทั้งหลายก็
จะเห็น ได้ว่า ได้มีคำปรารภไว้ปรากฏชัด
ในเรื่องนโยบายในทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะ
ต้องเป็นแผนการณ ที่แน่นอนและมีโครง
การยาว แล้วก็ ในการพิจารณา ในเรื่อง
กฎหมายฉบับประมาณ ซึ่ง ได้ประกาศ ใช้
เป็นกฎหมายไปแล้วในชั้นรับหลักการนั้น
กระผมเองก็ได้ถาม ข พณ ข นายกรัฐ
มนตรีว่า การที่งบประมาณเกี่ยวแก่
เรื่องการเศรษฐกิจนั้น ได้เป็นไปตามแผน
การณที่ เป็น ไปตามรัฐธรรมนูญที่ ได้มีคำ
ปรารภไว้เช่นนั้นหรือไม่ หมายถึงว่าจะ
ต้องเป็น ไปตามโครงการ เศรษฐกิจแล้ว
จะต้องเป็นแผนการณที่แน่นอนและโครง
การยาวตามคำปรารภในนั้น ท่านนาย
รัฐมนตรีก็ตอบว่า งบประมาณ ใน เรื่อง
ทางด้านเศรษฐกิจนั้นก็เป็น ไปตามทว่าน
เพราะฉะนั้นกระผมเองก็เป็นห่วงร่างพระ
ราชบัญญัติ โรงงานคือร่าง กฎหมายฉบับ
นี้ ก็ขอฝากข้อสังเกตกับท่านรัฐมนตรี
อุตสาหกรรมว่า ถ้าหากว่าเกี่ยวกับโรง
ใด ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณา
เกี่ยวเนื่องไปถึงเรื่องนโยบายทางเศรษฐกิจ
ของชาติด้วยแล้วละก็ ก็ขอว่าอย่าให้
ร่างกฎหมายฉบับนี้ขัดกัน ขอได้โปรด

พิจารณาด้วยดี ทั้งนี้จะได้อีกไปตาม
แผนการของรัฐบาลในเรื่องนโยบาย
เศรษฐกิจต่อไป มีข้อสังเกตเพียงเท่านี้

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอ
มติของที่ประชุมว่า สมควรจะรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิ-
จารณาหรือไม่ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลัก
การ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ ลงมติ รับหลักการ แห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะ
เสนอ ส่ง คณะ กรรมการ สามัญ หรือ
วิสามัญ

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ
เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอ
เสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญ มีจำนวนกี่คน

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ
เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอ
เสนอจำนวน ๕ คน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอจำนวน ๕ คน จะมีท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ ลงมติ ให้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญ มีจำนวน ๕ คนพิจารณา ของ
รัฐบาลเท่าไร

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ
เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : ของรัฐบาล
เสนอ ๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ของรัฐบาล
เสนอ ๕ คน สมาชิกเสนอ ๕ คน จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เห็น
เสนอได้

พลอากาศโท มณี มหาสันทนะ
เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาล
ขอเสนอ ๑. นายคำรา อมาตยกุล ๒
นายวิเชียร สาครมงคล ๓. นายโกวิท
อมาตยกุล ๔. พลอากาศโท มณี มหา-
สันทนะ เวชยันตรังสฤษฏ์

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเหลือ
อีก ๕ คน ขอให้ท่านสมาชิกเสนอชื่อ

นายसानนท์ สายสว่าง : กระ
ผมขอเสนอ นายकुสิต บุญธรรม ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ :
กระผมขอเสนอ นายประยูร กาญจนกุล
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท อัมพร จินตกานนท์ :
กระผมขอเสนอ นายกมล วรรณประภา
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเสกกล บุญยัษฐิติ : กระ
ผมขอเสนอ พลโท อัมพร จินตกานนท์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : กรบ ๕
คนแล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอใครอีกหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดเสนอใครอีก ขอให้เลขาธิการ
อ่านรายชื่อ

นายประเสริฐ บัทมะสุคนธ์
(เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะ
กรรมธิการวิสามัญ มีดังนี้ ๑. นาย
คำรา อมาตยกุล ๒. นายวิเชียร สาคร-
มงคล ๓. นายโกวิท อมาตยกุล ๔.
พลอากาศโท มณี มหาสันทนะ เวช-
ยันตรังสฤษฏ์ ๕. นายकुสิต บุญธรรม
๖. นายเสกกล บุญยัษฐิติ ๗. นาย
ประยูร กาญจนกุล ๘. นายกมล วรรณ
ประภา ๙. พลโท อัมพร จินตกานนท์

ประธานวุฒิสภา : กำหนดการ
แปรญัตติกายในกวัน

พลอากาศโท มณี มหาสันท-
นะ เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รั-
บาลขอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ
สำหรับวันนี้ หกระเบียบวาระ
แล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

พล.อ.ต. ชู สุทธิโชติ
พล.ท.ท. พิชัย กุลละวณิชย์
พล. ท. ส. วิจิตรานุช
พล.ร.ต. โอภาส จามิกรณ์
พ.ท. ประเสริฐ สุขบรรทัด
จ. ธนะโชติ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

อุดม พลอยสังวาลย์
ธนู บุณยรงค์
โฉมเฉลา ลีพลากร
ฉันทนา ชานป้อม
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
สินธุ์ชัย ชื้อสตัยต์
เปรมจิต บุณยะกาญจน
สมศรี ใจอ่อนน้อม
พิลาศ จารุณัฐ
สมชาย ทาวุธคม

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ / ธ.ค. / ๒๕๑๑

สุพันธ์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แต่งอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการรัฐสภา
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
เลขาธิการรัฐสภา

พ.อ. นายวรการบัญชา
ประธานวุฒิสภา

